

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

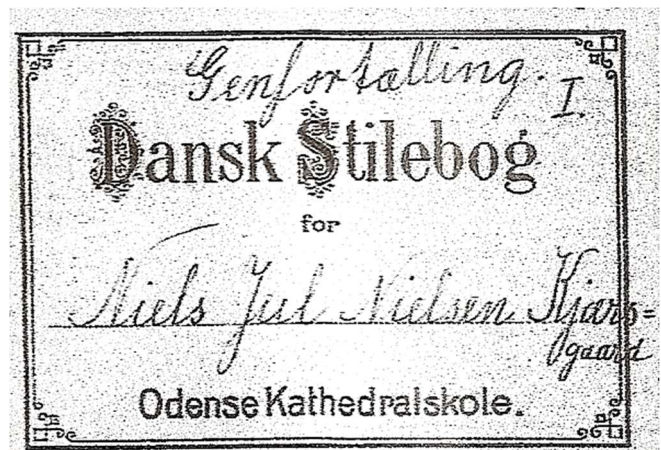
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Min oprindelse gennem min far.

Min far Niels Julius Nielsen Kjærsgaard blev født den 14. august 1894 i Brylle 2 mil sydvest for Odense, som han nu og da udtrykte sig. Hans far Hans Peter Nielsen Kjærsgaard var født den 7. juni 1863. Han hed oprindeligt Hans Peter Nielsen. Han stammede fra gården "Kjærsgaard" på Brylle mark. Han kaldtes – som jeg altid hørte det udtalt – Peter Kjærsgaard med tryk på sidste stavelse. Da der ved navneloven af 1904 blev givet lettere adgang til at komme væk fra -sen-navnene, tog han med sin husstand i 1906 navneforandring til Kjærsgaard. Min far hed altså Nielsen til at begynde med; jeg har bevaret et stort antal af hans stilebøger på dansk, engelsk og tysk fra både før og efter hans navneskifte. De er fra dengang, hvor der – som også i min tid – undervistes i ordentlig håndskrift.

Navneforandringen er fra 15. januar 1906.

Denne vugge var min farfar, her betegnet som Peder Kærsgaard, født 1863, øjensynligt den første, som benyttede. Lidt over hans navn ses navnet på min far Niels Jul, født 1894, som den næste bruger. På gavlen ses også navnene på hans søstre samt på Esthers 3 børn, bl.a. min kusine Ruth, hvis yngste datter Christine Holm Jessen, Glostrup, i 2009 har sit andet barn i vuggen. På siderne og den modsatte gavl er malet navnene på de øvrige børn, som har ligget i vuggen. Jeg har aldrig set vuggen.

Navnet Brylle forekommer ifølge Aarbog for Historisk Samfund for Odense og Assens Amter, 1917, 2. Bind, i 1325 skrevet som Bryllæ (på latin) og i 1462 som Brylle (på dansk). Navnet menes efter denne kilde at betegne et bryn, fordi landsbyen anlagdes i et skovbryn.

Gården Kjærsgaard lå oprindeligt i Brylle by; den var den første gård, som efter den i 1785 indledte udskiftning blev udflyttet til - hvad der kom til at hedde - Brylle mark; det skete i 1789, står der i et særtryk fra 1919 i samme årbogsserie om Brylle sogn af pastor John H. Møller. I årbogen for 1918, 2. bind står: "Selvejer Lars Rasmussen af Brylle i Henhold til Rentekammerresol. 24/3 1798 udflyttet i Anledning af Udskiftning og har opbyggt Gaarden Kjærsgaard, som beboes af Ejeren L.R. (9-0-3-2). Den gamle Gaard i Byen var beliggen meget indkneben og sammenbyggt mellem Selvejer Lars Pedersens og Mads Jørgensens Gaarde". Efter at der er blevet indført gadenavne på landet, er dens postadresse i dag Vesterlaugsvej 7 (fotografiet).

Da min farfar Hans Peter Nielsen, som levede fra den 7. juni 1863 til den 2. november 1939, i 1892 blev gift med min farmor Anne Marie Hansen, som levede fra 21. maj 1864 til den 10. juni 1947, og som stammede fra hendes fars gård "Hagebjerggaard" midt i Brylle by (i dag Ryttergade nr. 5), blev det i 5. generation, at denne gård gik videre til en svigersøn. Det gentog sig, da min faster Esther blev gift med Anton Hansen, født 22. december 1900 på Aarslevgaard i Brændekilde møllegde, medens næste generationsskifte blev til en søn, min fætter Knud Erik Hansen, kaldet Erik Hansen, født 26. juli 1932, som var 7. generation på gården, og som solgte den til fremmede, da han kom op i årene. Erik døde den 9. juli 1998. Både han og tidligere hans far Anton var kirkeværge ved Brylle kirke.

Min far.

Min faster Kirstine.

Min faster Esther.

Som det mere eller mindre kan udtages fra databasen over Boerne fik min far 2 søstre, Kirstine og Esther. Kirstine (24. marts 1900 - 30. oktober 1989), gift med gårdejer Jens Jensen (5. august 1895 - 13. august 1965), Vennersminde, Render, fik børnene Peder (Render), født 7. juni 1929 og Johanne Marie, født den 9. maj 1933, død den 16. januar 1987. Ifølge en sten fra en nedlagt grav på Brylle kirkegård var Jens Jensens forældre gårdejer Peder Jensen, Vennersminde, født på Manngaard (naboejendom) den 26. oktober 1856, død den 28. juli 1923 og Johanne Jensen, født på Vennersminde den 19. oktober 1868, død den 23. januar 1963. Sidstnævnte, kaldet Hanne, husker jeg fra min barndom, hvor hun klædt i lange sorte skørter med stok indfandt sig for bordenden ved middagsbordet på gården. Esther (der var født Nielsen og en tid hed Kjærsgaard, født 1902) fik børnene Peter (Brylle), født 1. november 1928, Ruth, født den 5. juni 1930 og nævnte Erik.

Erik Hansen og hans kone Edel fik 4 børn. Else Marie, født 24. juni 1958, er cand.pæd. Med sin mand direktør for landboforeningen Landbo Limfjord Benny Kirkegaard bor hun i Skive. De har 3 børn. Inger Kjærsgaard er født den 18. august 1960.

Hun er social- og sundhedsassistent. Med sin mand, fotograf Lars Bay bor hun i Lemming. Hun har ingen børn. Karen Kjærsgaard er født den 6. september 1961. Hun er kirkegaardsgartner i Sønderborg. Hun har 3 drenge, Jonas, Markus, Simon. Med sin ægtefælle nr. 2 produktchef i foderstofbranchen Asbjørn Christensen bor hun i Bovrup. En søn af Edel, Niels Ole Kjærsgaard Hansen, navneforandring til Niels Hansen blev gartner i Holland, hvor han stadig bor, nu beskæftiget ved vedligeholdelse af grønne, offentlige områder. Gift med en hollandsk social- og sundhedsassistent, 2 børn. Disse oplysninger meddelt mig i april 2008 af Edel Hansen, til dels suppleret ved Ruth og Poul Holms guldbryllup i 2009.

Min kusine Ruth, født den 5. juni 1930, blev gift med gårdejer Poul Holm, Jordløse, født den 5. marts 1930. Fra omkring 40 års alderen var han bundet til rullestol på grund af en traktorulykke. Vi deltog i deres store guldbryllup den 23. juni 2009. Poul døde helt pludselig i september 2009. Ruth bor fortsat på gården. Under et besøg i Jordløse den 3. september 2014 meddelte Ruth Holm mig følgende oplysninger om sine børn og deres slægt: 1) Marianne Holm Pedersen, født 21. maj 1960, social- og sundhedsassistent, bosat i Jordløse, gift med Einar Green Pedersen, smed, truckfører i Haarby. Børn: Louise Holm Pedersen, født 27. marts 1987, sygeplejerske. Mads Holm Pedersen, født 14. april 1989, smed i Verringe. Katrine Holm Pedersen, født 1. august 1992, stud. jur. i Odense. 2) Peter Holm, født 31. oktober 1962, gymnasielektor i Tønder, skilt fra gymnasielektor Annette Holm, født Høholt. Børn: Nikolaj Holm, født 23. september 1991, læser til ingeniør i Aalborg. Josefine Holm, født 18. januar 1994, læser til ingeniør i Aalborg. Tobias Holm, født 6. oktober 1997, går i 2.g. 3) Christine Holm Jessen, født 22. oktober 1974, forskningsbibliotekar, Novo-Nordisk, gift med Anders Holm Jessen, født 15. juni 1974, svagstrømsingeniør hos Videx. Børn: Asta Holm Jessen, født 23. februar 2007. Petra Holm Jessen, født 7. maj 2009.

Peter Hansen (Peter Brylle) var overlærer ved Odense skolevæsen. Hans første ægtefælle Kirsten døde af sygdom. Ingen børn. Med sin senere ægtefælle Annelise (født 28. december 1943; hun har stor stamtavle over egen slægt) bor han i Bellinge. Ingen børn.

Anders Peder Jensen (kaldet Peder, ofte med tilføjelsen Render), som i 1960 overtog "Vennersminde" efter sin far, var gift med Inge, som er død. Han solgte gården i 1985. Hans børn kender jeg slet ikke. Den ældste Kirsten Anne Berner, født den 4. oktober 1955 døde den 21. december 2009; var på ingeniørkontor i Odense; var gift med Jørgen Berner, ansat på en produktionsvirksomhed Electrolux i Tommerup. 2 døtre Tina på 30 år og Anja på 24 år (2009). Peters søn Jens Christian Jensen er født den 27. juli 1961. Han er

Esther Hansens slægtstavle.

1. Peder Hanssen (Bomand), ca. 1500 - ca. 1556.
2. Jørgen Pedersen Bomand, ca. 1536 - 1574.
3. Peder Jørgensen Bomand, ca. 1558 - 1599.
4. Jørgen Pedersen Bomand, ca. 1579 - 1638.
5. Sofren Jørgensen Bomand, ca. 1600 - ca. 1658.
6. Hanne Sofrens datter, ca. 1647 - 1717.
7. Sofren Christensen, 1665 - 1756.
8. Anna Sofrens datter, 1708 - 1794.
9. Hans Andersen, 1744 - 1817.
10. Niels Hanssen, 1796 - 1871.
11. Hans Nielsen, 1826 - 1908.
12. Anne Marie Hanssen, 1864 - 1947.
13. Esther Hanssen, f. Kjærsgaard, f. 1902.
- 14a. Hans Peter Hanssen, f. 1928.
- 14b. Ruth Kristine Hanssen, f. 1930.
- 14c. Knud Erik Hanssen, f. 1932.

fuldmægtig i Sydbank i Odense. Ægtefælle Lis Kanne Jensen er ansat på fabrikken Dæmpa i Tommerup; børn Kasper født den 30. november 1988 og Michael, født den 30. januar 1993.

Den 4. juni 2006 havde Johanne Maries søn Mikael Bruntse, politiassistent, bosat i Aarslev, taget os med til et arrangement med sine 3 søskende i Nårup. Mikael's kone Jeanette, laborant i Odense og 2 børn Sidsel og Flemming var selvfølgelig med. Det var Mikael's far tidl. gårdejer i Brunsvig Anders Jørgen Bruntse (død 2011), Tommerup også tillige med sin senere kone Lise. Anders Jørgen Bruntse (kld. Sjørn) og hans far, Anders Bruntse, som jeg vist aldrig havde set, var personer, hvormed min far havde meget at gøre. Jeg traf ved nævnte arrangement for første gang Sjørns og Johanne Maries 3 andre børn. Margit har en ledende stilling som butiksansat i, hvad der nu hedder Inspiration i Odense; ægtefælle Per; en søn Jonas var fraværende. Torben, ansat i fremstillingsvirksomhed for drivhuse i Veringe; ægtefælle ansat som advokatsekretær i Odense; tilstede søn Stephan på 19 år og datter Helena på 14 år. Til sidst Lars, markedsføringschef i firma, især for kontormøbler, i Middelfart med tilkommende hustru Aase, lærerinde på Odense fri-skole med datter Kirstine på 7 måneder.

Jeg går ud fra, at når min farmor – bedstemor i Brylle, som jeg var vænnet til at kalde hende – fra fødslen hed Hansen, selv om hendes far hed Hans Nielsen (1826 - 1908), skyldtes det den gamle skik at lade sønner og her altså også en datter – hvilket jeg ikke tidligere har bemærket noget eksempel på – få faderens fornavn med tilføjelse af -sen. Jeg kan i databasen over Boerne se, at også hendes søster Maren Kirstine, som blev gift i Davinde, såvel som de 4 brødre, som blev voksne, hed Hansen fra fødslen. Den store og flotte vugge af træ, hvori min far lå, er bevaret hos descendenter af min faster Esther; brugernes navne står på den; jeg har i nyere tid fået fotografier deraf; den er i 2009 i brug til et barnebarn af min kusine Ruth.

Hans Nielsen, Hagebjerggaard

I min besiddelse findes et antal dokumenter, som min far overtog efter sine forældre. Alle er håndskrevne, de fleste med gotisk håndskrift, som jeg ikke kan læse. De fleste er fra det nittende århundrede, det ældste således fra 1806. Jeg ved, at der deriblandt er tørvemålsservituddokumentet vedrørende Lille Appe; det har nyere – for mig læsbare – allonger om overdragelse. Der er også en henvendelse vedrørende udskillelsen af Brylle fra Tommerup, underskrevet af et meget stort antal beboere i området.

Blandt dokumenterne er min oldefar Hans Niensens og hans ægtefælle nr. 2 Maren Andersens i 1899 oprettede gensidige testamente. Det er med nutidig håndskrift. De 5 af Hans Niensens 6 børn gav ved underskrifter deres samtykke til, at deres stedmor kunne sidde i uskiftet bo efter deres fars død. Testamentet giver lidt viden i forhold til, hvad jeg altid har vidst. R. N. Hansen underskrev sig som lærer i Kivsmose skole. Så står der med håndskrift "Hans Peter Nielsen ægteviet med Anne Marie Hansen"; begge mine bedsteforældres navne synes at være skrevet af førstnævnte. N.C. Hansen (1862 - 1946) underskrev sig som residerende kapellan i Rønne paa Bornholm. Der fulgte Maren Kirstine Hansen. Claus Julius Hansen underskrev sig som stud. theol. Hans Jørgen Hansen mangler. Testatorerne har den 22. april 1899 været på Odense herreds Notarialkontor (en funktion på dommerkontoret) i Odense og fået testamentet notarialiter attesteret.

Der er oprettet kodiciler til testamentet i 1902 og 1904. Hans Niensens to døtre blev indsat til at arve – hvad der må være – aftægtsboligen, i dag Ryttergade nr. 7, ved siden af gården; da Maren Kirstine var blevet gift med Julius Andersen i Davinde, udgik hun af testamentet, således at huset på dette selvstændige grundlag er blevet arvet af min farmor i 1908; heri levede min farfar og hun ved deres død i 1939 og 1947.

Kodicilen af 1902 er attesteret af notaren under besøg i Brylle. Kodicilen af 1904 er underskrevet for notarius publicus på kontoret i Odense; Hans Nielsen underskrev da "m. f. P", altså med ført pen, så da har i hvert fald en del af hans helbred været svigtende. Ved påtegning på testamentet har alle Hans Niensens 6 børn efter hans død i 1908 bekræftet deres tilsagn om, at deres stedmor kunne forblive hensiddende i uskiftet bo. R. N. Hansen underskrev sig stadig som lærer i Kivsmose skole. Underskriften "Julius Andersen Davinde ægteviet med Maren Kirstine Hansen" hidrører i det hele fra ægtemanden, når der sammenlignes med Maren Kirstines underskrift 2 år før. Så står der "Peter Nielsen Kjærsgaard ægteviet med Anne Marie Hansen", nok underskrevet af den samme

person. N. C. Hansen har underskrevet sig som sognepræst ved Apostelkirken i Kjøbenhavn. Hans Jørgen Hansen underskrev sig Landmand Ladegaard pr Bred.

Claus Julius Hansen underskrev sig Capellan for Udby Menighed for Nørre-Aaby. Det ses, at han boede i Ronæs præstegård.

Testamentet blev tinglæst på ejendommen i 1924.

----- Man kan fundere over, hvordan min oldefar og hans kone kom til Odense, og hvordan notaren, sikkert en herredsfuldmægtig, kom til Brylle. Biler og rutebiler fandtes endnu ikke; der var kun tog og heste. Og telefoner var der vist langt imellem endnu.

-----Hans Nielsen levede fra den 27. november 1826 til den 28. marts 1908. Hans kone nr. 2 Maren Andersen var født den 18. september 1845 i Ørsbjerg og døde den 21. november 1923 i Brylle.

I mit hjem findes nok 40 - 45 bøger, som stammer fra Rasmus N. Hansen, herunder vel fra hans biblioteksvirksomhed.

Min farmor forrest til venstre med søster Maren Kirstine og brødre fra venstre Rasmus, Niels Christian, Hans Jørgen og Claus Julius. Henset til personernes stadstøj, deres alder og baggrunden tør det antages, at fotografiet er fra min farmors sølvbryllup på Hagebjerggaard i 1917.

Foto: Kathrine Hansen, søster til Jens i Render og svigerinde til Anton. Hun levede i ægteskab med gårdejer Christian Hansen, Brændekilde møllegilde. Fotografi overladt mig i 2009 af deres søn, fhv. gårdejer Kresten Hansen, da Bellinge, 1931-2011.

Om min farfars familie har jeg livet igennem vidst forbløffende lidt, og den spillede nok ikke den store rolle i min fars hjem, hvor min farmor efter sigende var den stærkeste person. I min barndom traf jeg aldrig noget medlem af sidelinier af min farfars familie, heller ikke selv om mange sådanne levede i Brylle. I nyere tid, især i 2007 og 2008, har jeg været i stand til fra endnu levende slægtninge at udbygge min viden. Jeg besøgte i 1990'erne med Edith (og hendes mor) i Brylle et ældre medlem af min farfars familie Anker P. Top (1920 - 2008); han havde været ejer af "Kjærsgaard". Han var søn af Karl P. Top (1887 - 1942) og af min fars kusine Karen Povline Top, født Nielsen (1895 - 1978), som i generationen forinden havde ejet gården. I fortsættelse af min bror Jørgens begravelse i Brylle i 1995 besøgte jeg ganske kortvarigt "Kjærsgaard" bl.a. sammen med mine sønner Carl Erik og Claus og hilste på Anker Tops søn, Vagn Kjærsgaard Top, som da drev gården (E-post: VagnTop@privat.dk). Efter begravelsen af Anker P. Top i november 2008 blev det også til et besøg på gården.

Efter flere kilder var min farfars forældre Ane Marie Knudsdatter, født i Maegaard i Rønninge sogn 28. november 1819, død på Kjærsgaard den 27. marts 1899, og Niels Julius Andersen, født på ”St. Højbjerggaard” i Rønninge sogn den 20. februar 1827, død på Kjærsgaard den 15. marts 1912. Disse oplysninger fremgår bl.a. af deres gravsten, som i 2007 befandt sig på ”Kjærsgaard”, men i 2011 flyttedes til en samling af tidligere gravsten på kirkegården. Niels Julius Andersen havde købt ”Kjærsgaard” i 1857 med endeligt skøde i 1860. Skødet findes i A. P. Nielsens slægtsregister, jfr. mere nedenfor.

I 2007 borede jeg videre i emnet med min kusine Ruth i Jordløse og mine to fætre Peter og Peder. Nogle måneder senere blev jeg hos min nævnte halvfætter Anker Top præsenteret for en mig indtil da ukendt halvfætter Claus Madsen, tidligere ”Stenbrogaard” i Brylle, i hvilken by han stadig bor med sin kone Karen Birgitte, nu i et parcelhus. De har ingen børn. Han er født den 19. januar 1927. Han betegnes i det følgende som Claus Madsen(2). Han, der også er halvfætter til Anker Top, gav mig interessant information om fjerne og for mig ukendte slægtninge, informationer som jeg sammenholdt med andre, til dels korrigerende oplysninger vil medtage også andre steder i denne beretning, selv om det ikke i snæver forstand hører til mine erindringer, og selv om det giver en noget tilfældig ubalance mellem grenene efter min farfars forældre. Anker Tops kone Anna udtrykte under mit besøg formodning om, at et håndskrevet notat om familieforhold uden oprindelsesperson og dato er skrevet af hendes for få år siden afdøde bror Rasmus Andersen; ifølge flere kilder var Rasmus Andersen med til at stifte lokalhistorisk arkiv og forening i Brylle, nu Lokallhistorisk arkiv for Tommerup, der har til huse i den gamle rytterskole i Brylle; Rasmus Andersen udgav i 1999 bogen ”Brylle sogn i 1900-tallet”, som jeg også har, har det vist sig, foræret mig af Mikael Bruntse. Af bogen fremgår, at han var foreningens første formand. Det er først i 2008 gået op for mig, at Rasmus Andersen er identisk med en person, som også var til stede hos Anker Top i 1995, hvor jeg fotograferede dem.

I nævnte bog er der gode billeder af mine fastres mænd Anton Hansen og Jens Jensen (Vennersminde). Sidstnævnte havde en fætter proprietær Jens Jensen, St. Appe, som også ses i bogen. De må ikke forveksles. Jeg har også truffet sidstnævnte under kortere besøg med min far på St. Appe, sikkert efter arbejde i tørvemosen på Lille Appe. Min far viste mig engang, at han fra St. Appe gennemførte udstykning af en grund til et hus, formentlig aftægtshus; det lidt bemærkelsesværdige var, at denne store gård lidt øst for Tommerup station med jord og skov på begge sider af jernbanen hidtil havde haft matrikelsnummeret 1 af St.Appe; der var ikke andre ejendomme i det ejerlav; nu opstod matr. nr. 1a og 1b. Jens Jensen på St. Appe havde en bror, som vist hed Johannes, og som var skolelærer i Svendborg; disse to bevægede sig også i familiemiljøet, men var mig bekendt ikke i familie med mig. Det imponerede mig i min barndom, at skolelæreren fra Svendborg havde en 2 personers bil, sportsvogn kan man vel sige; jeg er ikke i dag i tvivl om, at hans bil havde nummerpladen O 352; O stod for det i 1970 nedlagte Svendborg amt.

I begyndelsen af 2008 opsøgte jeg så i Kerteminde en mig ligeledes hidtil ukendt halvfætter Jens Ove Top, bror til nævnte Anker Top. Jens Ove Top, født 1930, kom med sine forældre til ”Kjærsgaard”, da disse købte ejendommen tilbage til slægten i 1940. Han gik i sine yngste år i skole i Brylle bl.a. i klasse med min kusine Ruth. Jens Ove Top er civilingeniør og sluttede sin erhvervsaktive tilværelse som direktør for

Fynsværket, som er Fyns store elektricitetsværk, tillige med varmeproduktion for Odense-området. Jens Ove Top (blå bog) og ægtefælle Kirsten fik 4 børn.

En søn Søren Top er i 2008 lektor ved Syddansk Universitet i Sønderborg, ph.D. i datalogi. En datter Birthe, gift Marchant, er fysioterapeut i Virum og en datter Grethe Top, gift, er lærer i Vordingborg. En søn er død. Jeg havde i november 2008 en samtale med Søren Top, men kender ikke de øvrige.

Ud over mundtlige oplysninger modtog jeg fra Jens Ove Top et omfattende og for mig meget interessant slægtsregister udarbejdet frem til 1974 af korpsofficiant i Generalstaben Anders Peter Nielsen (1891 - 1975), der var søn af min farfars bror Claus Nielsen og halvbror til nævnte Karen Povline Top (der altså som nævnt var kusine til min far). Registeret består af stamtavler og et større hæfte med omtale af personerne. En søn af Anders Peter Nielsen, dr.tech. (beton) Knud E. C. Nielsen, (1922 - 2004), fandtes i den blå bog. Knud Niensens kone Signe Nielsen, født Andersen, var kusine til Jens Ove Tops kone Kirsten, fortalte Jens Ove Top. Dette ægtepar kendte jeg slet ikke. Knud og Signe Nielsen fik 3 børn Karsten Knud Nielsen, Susanne Nielsen og Jesper Knud Nielsen.

Min far har aldrig for mig nævnt noget om disse familiemedlemmer, og selv har jeg ikke hørt om deres eksistens før i 2007 og 2008. A. P. Niensens slægtsregister samt hans levnedbeskrivelse i Ordenskapitlet har givet mig mulighed for kontrol og i nogen grad korrektion af oplysninger modtaget tidligere, især mundtlige, ligesom det har bragt mig megen anden viden, herunder 3 generationer længere tilbage.

Af nævnte slægtsregister kan jeg læse mig til, at Niels Julius Andersen og Ane Marie Knudsdatter, hvis navne jeg først på mine ældre dage er blevet bekendt med, fik 5 børn. Det var Claus Nielsen (1853 - 1941), som i en årrække ejede "Kjærsgaard", Anders Nielsen (født 28. november 1855), som blev købmand i Gl. Tommerup, Knud Nielsen (født 1858), som blev skovfoged på Sjælland, måske senere på Lolland, Anne Jacobine Nielsen (født 1861), som blev gift med Claus Madsen(1), samt endelig min farfar Hans Peter Nielsen fra 1863.

Det er imponerende at læse i A.P.Niensens slægtsregister, at forfatteren af det havde 5 ældre søskende - altså fætre og kusiner til min far! - der døde som børn i årene 1879 til 1889. Om de tre er det angivet, at de døde af difteritis og om de to, at de døde på Nyborg sygehus. En sjette yderligere søskende, en bror, døde på "Kjærsgaard" af tuberkulose som 34-årig i 1920. Claus Nielsen fik børn i et nyt ægteskab, bl.a. flere gange nævnte Povline.

Anders Nielsen var gift med Rebekka Pouline, født Nisted, født den 26. december 1861 i Grøftebjerg, Vissenbjerg. Deres børn var Niels Julius Nielsen, født den 10. oktober 1888 i Tommerup, død 1972 på Tulstedgaard samt Ove Nielsen, født den 2. juni 1893, død den 12. januar 1981 i Ryomgaard. Rebekka levede til sidst i Dyrehaven i Nyborg. Ove Nielsen var postmester i Hadsund, købte en ø med landbrug i Limfjorden og senere en større gård på Djursland. Disse oplysninger om Rebekka Nielsen og Ove Nielsen hørte jeg allerede i tynde træk i min barndom og har i nyeste tid fået dem fortalt af andre. De præcise oplysninger i dette afsnit er leveret af Lone Sonja Devaux i 2012.

Min oldemor Ane Marie Knudsdatter født på Maegaard i Rønninge sogn, havde været gift før. I dette forhold havde hun sønnerne Rasmus og Ove Clausen, skriver A.P. Nielsen. Claus Madsen(2) har fortalt mig, at førstnævnte søn kom til Gundestrup, hvor han fik Rosengaarden samt 4 sønner Johannes, Anders, Laurits (tjente godt ved at handle margarine i Nordjylland) og Emanuel. Claus Madsen(2) har kendt de 3 af disse, har han fortalt.

Af A.P. Nielsens slægtsregister kan jeg endvidere uddrage, at Ane Marie Knudsdatter var datter af Knud Larsen og Maren Knudsdatter. Denne min tipoldefar var født i 1787 som det første barn i den nyopbyggede ”Maegaard”, der indtil 1786 havde ligget tæt ved venstre side af Rønninge præstegård. Maren Knudsdatter var født i 1793 i Røjrup ligeledes i Rønninge sogn. Knud Larsens forældre var Lars Sørensen og Maria Knudsdatter, altså to af mine tip-tip oldeforældre, hvorom der ikke af A.P. Nielsen er fremskaffet oplysninger. Maren Knudsdatters forældre var Knud Larsen og Sidsel Jørgensdatter, hvorom der heller ikke er fremskaffet oplysninger. Man kan notere sig, at både Maren Knudsdatters far og ægtefælle hed Knud Larsen.

Jeg vender mig herefter til ascendensen fra Niels Julius Andersen. Dennes forældre var Anders Hansen (1797 – 1875) og Jacobine Jacobsdatter (1801 – 1839). Anders Hansen ejede ”St. Højbjerggaard”, øjensynligt en større slægtsgård. Efter sin kones død blev Anders Hansen gift igen.

Anders Hansens forældre var gårdejer Hans Andersen (1768 – 1826), ”St. Højberggaard” og Anna Hansdatter (1767 – 1833). Hun var født i Rolfsted sogn og var på sine ældre dage aftægtskone på nævnte gård. Om hendes far Hans Jørgensen foreligger der ikke oplysninger ud over, at han var fra Kappendrup (Fyn).

Hans Andersens forældre var gårdmand Anders Hansen (ca.1734 – 1804) og Anna Kirstine Larsdatter (1746 – 1799). Som ældre var Anders Hansen aftægtsmand på ”St. Højbjerggaard”. Her er jeg så nået tilbage til et par tip-tip-tip oldeforældre til mig.

Om Jacobine Jacobsdatter foreligger det oplyst, at hendes far var skrædder og selvejerhusmand Jacob Julius Nicolajsen (1778 – 1801). Han døde ca. 3 måneder efter datterens fødsel. Nicolajsen var gift med Karen Hansdatter, hvorom oplysninger i øvrigt ikke foreligger, ud over at hun blev gift igen.

Jacob Julius Nicolajsens forældre var Nicolaj Jacobsen og hustru Anne Marcusdatter. Om disse mine tip-tip-tip oldeforældre er der ikke tilvejebragt oplysninger.

Min fars forældre blev gift i Brylle i 1892 (lidt sølvtøj fra deres sølvbryllup i 1917 er i min besiddelse). Mest tydeligt er det blevet fortalt af Claus Madsen(2), at min farfar var forpagter hos sin far; min farmor ville i 1895 ikke fortsat være på gården hos sin svigerfar på Brylle mark og gik så efter det oplyste derfra med min far i barnevognen hjem til sine forældre på sin fødegård ”Hagebjerggaard” i Brylle by. Af Esthers skriftlige redegørelse fremgår, at min fars forældre overtog gården i 1899.

Min farfars ældste bror Claus Nielsen solgte i 1900 sin gård på Ullerslev mark, sikkert "Bytoftegaard", og kom så til sin far på "Kjærsgaard", som han overtog, måske efter i en periode at have været forpagter hos sin far. Omkring det samme tidspunkt blev min farfar forpagter hos sin svigerfar Hans Nielsen, inden han selv - i 1899 som lige nævnt fra anden kilde - blev ejer af "Hagebjerggaard".

Min farfars søster Anne (eller Ane) Jacobine Nielsen blev som nævnt gift med Claus Madsen(1) (hos A. P. Nielsen skrevet Klavs Madsen). Anker Top har fortalt, at Claus Nielsen, altså hans morfar, rejste fra "Kjærsgaard" omkring 1925. Hos A.P. Nielsen kan man læse sig til, at den nye ejer, som var uden for slægten, solgte gården i 1938. Den næste ejer kørte også økonomisk fast med den. Derefter blev gården i 1940 købt af Statens Jordlovsudvalg med henblik på udstykning. Claus Nielsen og Claus Madsen(1) er altså to forskellige personer, svogre.

Claus Madsen(2) har i 2007 fortalt, at min farmor i 1915 plantede eller var med til at plante "kvindeegen", som i 2015 står som et stort træ på hovedgaden i Brylle på hjørnet af den korte gade hen til kirken. En anden kilde mener, at hun bar fanen i optog til stedet. Plantningen skete i anledning af, at kvinderne i det år fik valgret til Rigsdagen. Den er forsidebillede på Rasmus Andersens bog.

Anker Top har i 2007 fremdeles fortalt, at hans bedstefar havde "Topgaarden" i Øster Hæsing, deraf familienavnet. Hans far Karl Top fik sammen med sin kone, nævnte Povline, der som nævnt var datter af min farfars bror Claus Nielsen, en lille gård i Haagerup, inden de i 1940 af Statens Jordlovsudvalg købte "Kjærsgaard", der derved på ny kom i familiens besiddelse. Medens Jordlovsudvalget ejede gården, ved jeg fra min barndom og senere oplysninger, at der blev udstykket to statshusmandsbrug fra den. Mere herom hos A. P. Nielsen. Derved blev gården ganske lille, men efter tilkøb af jord er den efter det oplyste nu på 67 tdr. land.

Anker og Anna Top fik 3 børn, tidligere nævnte Vagn Kjærsgaard Top, som ejer "Kjærsgaard", men har anden hovedbeskæftigelse (Vagn.Top@privat.dk). En 53-årig bror Karl Top er læreruddannet, bosat i Ryslinge, ansat som konsulent i Fåborg-Midtfyn kommune. Med sin kone har han 3 piger, som bor i København. Den 29. november 2007 traf jeg den tredje søn Niels Jørgen Top, født den 15. januar 1956, maskinarbejder. Han sagde, at han er født på og i sine mere end første 20 år boede på "Kjærsgaard". Med sin polske kone Lidia har han to døtre. (Lidia.Niels@gmail.dk). I november 2008 deltog jeg i Anker Tops store begravelse.

Om min relation til "Stenbrogaard", som jeg indtil 2007 var uvidende om, er det - som allerede berørt - blevet oplyst, at min farfars søster Anne blev gift med Claus Madsen(1). Denne var født i ca. 1854 og var 6 år gammel, da hans far Niels Madsen købte "Stenbrogaard" ligeledes i Brylle. Anne og Claus Madsens ægteskab forløb indledningsvis - så vidt jeg forstod det - på "Kjærsgaard". Claus Madsen(2) undlod ikke at fortælle, at hans fars forældre havde sølvbryllup den nat, "Titanic" gik ned ! Anne og Claus Madsen(1) fik 7 børn; en pige, der - detaillert beskrevet - døde som 6-årig af en miskendt blindtarmsbetændelse; endvidere Niels Madsen, Jul Madsen,

Marius Madsen, Anna Madsen, Ove Madsen og Hans Julius Madsen (hjemmedøbt Julius; kongebrev til Hans Julius), gift med Gudrun. Kun Hans Julius Madsen var født på ”Stenbrogaard”, de øvrige på ”Kjærsgaard”. Hans Julius Madsen købte i 1926 ”Stenbrogaard” af sin far. Gården brændte i 1961. Claus Madsen(2) købte så den nedbrændte gård af sin far pr. 1. januar 1962 og genopførte den. Min far skrev skødet; det var med smuk håndskrift, som Claus Madsen(2) under min samtale med mig var meget anerkendende overfor.

Claus Madsen(2) har om de af sin fars 5 søskende, der blev voksne fortalt, at Niels Madsen blev gårdejer i Vejby i Nordsjælland; han var medlem af Landbrugernes Sammenslutning, som var opstået i 1930, efterhånden med hældning mod nazismen, samt af DNSAP; familien havde ingen forbindelse med ham i 17 år. Jul Madsen endte som stationsmester på den lille DSB-station i Nårup på Assensbanen; ham omtalte min far jævnligt for mig, men jeg husker ikke, om jeg har truffet ham; ifølge Claus Madsen(2) havde min far nok megen forbindelse med Jul. Madsen, og de mindede om hinanden; Jul Madsen fik ingen børn, men havde en adoptiv søn, som blev maskinmester. Denne omkom omkring 1960, formentlig ved at falde over bord fra et skib, et par dage efter dettes afrejse fra New York, kort efter at have fået besked om et eget barns fødsel. Marius Madsen blev landbrugs elev og forpagter af Sødal ved Viborg; efter at godsejeren der var gået ned med ejendommen, overtog Marius Madsen den gennem Statens Jordlovsudvalg, men gik i 1920'erne også selv ned med ejendommen. Han fik 3 drenge og 2 piger; en af pigerne lever endnu i 2007. Anna blev gift i Fangel; hun fik 7 børn. Ove Madsen begyndte som forpagter hos sin far; han var senere i det ret små butiksindehaver i København, bl.a. i form af et ismejeri, og i Odense; til sidst arbejdede han på Sukkerkogeriet i Odense under kampagnen og på Slotsbryggeriet den øvrige del af året.

Min farmors familie var mere fremtrædende og har livet igennem forekommet mig mere talrig end min farfars, men dette indtryk har som det foregående vil have vist ændret sig under arbejdet med disse erindringer. I min farmors generation var der 6 børn på Hagebjerggaard i Brylle, ældst tidligere nævnte skolelærer Rasmus N. Hansen, derefter Niels Christian Hansen, som blev præst senest i Østermarie, min farmor Anne Marie, kaldet Marie Kjærsgaard med tryk på efternavnets sidste stavelse; endvidere Maren Kirstine, som blev gift ind på en gård i Davinde, Hans Jørgen Hansen, som efter at have haft en gård i Ladegaard ernærede sig som bogbinder i Bred – hvortil og -fra jeg på cykel har bragt og hentet bogbinderarbejde – samt Claus Julius Hansen, senere Ronæs, som tog dette navn efter en tid som præst i Ronæs på Vestfyn. I 2006 opsøgte jeg min halvfætter gårdejer Johannes Henriksen, Davinde, barnebarn af Maren Kirstine, et besøg, som jeg gentog nogen tid senere. Jeg havde ikke set ham siden formentlig 14 års alderen. Han har interessante arkivalier både om familie og Davinde bys historie. En af min fars hos mig bevarede stilebøger fra drengene i Odense katedralskole – i det skoleår, hvori han skiftede efternavn – indeholder en stil, hvori han fortæller om en cykeltur hjemme fra Brylle til sin moster i Davinde og retur igen.

+

Vor kære Moder, Svigermoder og Bedstemoder,
Anne Marie Kjærsgaard,
 f. Hansen,
 Enke efter Gdjr. Peter Kjærsgaard, er
 i Dag stille og roligt afgaaet ved Døden
 i Troen paa sin Frelser, 83 Aar gl.
 Brylle, den 10. Juni 1947.
 Esther og Anton Hansen.
 Kirstine og Jens A. Jensen, Rønder.
 Christine og Niels J. Kjærsgaard,
 Odense.
 Samt Børnebørnene.
 Begravelsen bekendtgøres senere.

Johannes Henriksen – som også nævnes i afsnittet nedenfor om Hjerup, Dærup, Emtækær og Rolund – havde 2 lidt yngre søskende, Maren Kirstine og Ove. De gik som jeg på Marie Jørgensens pigeskole og drengeskole. Førstnævnte er død i 2007 eller 2008. Johannes's kone hedder Inger. De har 3 børn Helle Juul Henriksen, født den 1. april 1962, boende i et hus hørende til gården i Davinde; har mand og 2 døtre. Dernæst Kirsten Juul Henriksen, født den 12. januar 1965, skilt, 4 døtre, bor med en kvindelig sambo i et hus med 6 tønder land og heste i Karup, ansat i virksomhed i Langeskov; hun har fortalt mig, at hun har været domsmand i Østre Landsret i Odense. Sidste datter er Lene Juul Klint, født den 10. januar 1967, bosat med mand og 2 døtre i Sdr. Nærå, rejsende for et firma.

Min fætter Peter (Brylle) har i 2010 fortalt, at Hans Nielsen kom fra en af hans far Niels Hansen ejet gård, som lå mellem den gamle rytterskole, i dag Ryttergade 3 med bl.a. Lokalhistorisk arkiv for Tommerup (Brylle), og Hagebjerggaard, i dag Ryttergade 7, og altså blev gift ind i Hagebjerggaard. Førstnævnte gård brændte i 1936; jeg erindrer at have færdedes i brandtomten med min fætter Erik, hvor vi bl.a. tilegnede os nogle ”hammer” fra et brændt klaver. Brandtomten blev omskabt til sportsplads for skolen, men er i dag helt tilgroet. Den ses aldrig at have fået noget husnummer i gaden.

Min oldefar Hans Nielsens første kone Johanne Kirstine Rasmusdatter (1835 - 29. marts 1875), med hvem han blev gift den 4. november 1854, og fik de 6 netop nævnte børn med, som blev voksne, var ud af et ægteskab nr. 2, indgået i 1833, mellem Maren Mortensdatter og Rasmus Jensen Mann, født i 1783 på Manngaard i Render (med jord grænsende til Vennersminde). Rasmus Jensen Mann havde i første omgang været gift med Johanne Kirstine Madsdatter (1783 - 1833) fra Hagebjerg i Brylle. En ”sidelinie” i stamtavlen, betegnet som del af slægten Kjøng, har i 2010 bragt for dagen, at Kristen Hansen fra Aarslevgaard (1931 - 2011) og jeg er ottendedelsfætre, og at min far og Kristens mor Kathrine Kirstine Jensen (1895 - 1991) var kvartfætter/kvartkusine. Det indebærer endvidere, at min fars nærtstående svoger Jens Jensen på Vennersminde og min far var kvartfætre. Vi kommer tilbage til det fælles ascendenspar, et af mine tip-tip-oldeforældrepar, ved at gå fra Jens's og Kathrines forældre gårdejer Peder Jensen (født 1856 i Manngaard, død 1923 på Vennersminde) og hustru Johanne Kirstine Hansen, kld. Hanne (født 1868 på Vennersminde, død 1963 smst; på gruppefoto i del 1 AB). Johanne Kirstine Hansen var oldebarn af mine tip-tip-oldeforældre gårdmand Jens Nielsen, født 1745, død 1823 i Manngaard og Anna Nielsdatter, født 1748 i Brylle sogn, død 1826 i Manngaard. Blandt dette ægtepars 6 børn var der bl.a. nævnte Rasmus Jensen Mann, altså en af mine tipoldeforældre. Jeg vender så tilbage til descendensen af min farmors efterslægt.

N.C. Hansen og Mathilda Josepha, født Krarup, havde ifølge Bo-databasen 3 børn. Den ene, Hans-Nicolai Krarup-Hansen (1896 - 1986) var præst i Marstal i 40 år; vi besøgte ham og hans kone i 1948; han og hans kone Kirsten havde et adoptivbarn, har Peter og Ruth fortalt. Vi besøgte præsteparret sammen med ”Bryllerne, Renderne og Davinderne”, har jeg i mit eget sprog skrevet i min dagbog. En anden søn ved navn Christian Krarup-Hansen, født 1906 var præst i Lundby; ham ved jeg selv intet om, men har vist set ham. Med en tredje søn Ove Krarup-Hansen, læge i Øster Marie, forbinder jeg intet. Ronæs viede mine forældre i Bjerringbro kirke den 21. september 1930, hvorefter de cyklede hjem til Odense – noget ufestligt må man synes – og tog 9 dage med toget til Oberammergau-passionsspil og München. En lille metalsparebøsse forestillende den meget kendte Frauenkirche i München købte min mor på sin bryllupsrejse. Den står i vor stue. Min fætter Erik, der som sin far Anton var kirkeværge i Brylle, har mindet mig om, at der ved vor bedstefaders begravelse i Brylle den 9. november 1939, hvor vi begge var til stede, jfr. Pontiac-afsnittet, var fire præster i ornat af familien tilstede i kirkens kor. Den fjerde må have været Krarup-Hansen fra Lundby. Eriks og Ruths bror Peter (Brylle), født 1928, har i 2007 tvivlet på, at der var så mange som 4 præster af familien til stede, så jeg må her afstå fra et sikkert udsagn,

men muligheden har da foreligget. Jeg har - men først i de senere år - fået svært ved at holde dele af min bedstefaders og bedstemoders begravelser i Brylle ude fra hinanden; de mindede meget om hinanden. Den sidste i 1947 fotograferede jeg med kisten på gårdpladsen i forbindelse med mindetaler, som afholdtes der, bl.a. af min far, af hvis tale jeg husker lidt. I begge tilfælde blev kisten båret af mændene i det meget store følge fra gårdpladsen ad hovedgaden til kirken umiddelbart før højtideligheden i kirken, vel godt en halv kilometer. Landsbyen flagede, og kirkeklokken ringede.

Fotografierne nedenfor blev forfatteren bekendt med i 2013. De fleste af de afbildede har han selv kendt. Det første er taget på "Vennerminde" i Render i anledning af, at 3 af personerne havde fødselsdag den 7. juni. Det er senest fra 1937, idet en af personerne døde i august 1937. Formentlig er det fra et lidt tidligere år. Den sandsynlige fotograf er Kathrine Hansen, gift med Christian Hansen og søster til Jens Jensen. Ud over egen sikker viden er til identifikation anvendt samtaler i 2013 med mine fætre Anders **Peder** Jensen, født 7. juni 1929 og med Hans **Peter** Hansen, født 1. november 1928 og dennes søster Ruth Holm, født 5. juni 1930 samt www.Boerne.dk.

Personerne er siddende fra venstre Anders **Peder** Jensen, søn af Kirstine og Jens Jensen; kom til at eje "Vennerminde" fra 1960 til 1985 og blev sognefoged. Dernæst Knud **Erik** Hansen, født 26. juli 1932, søn af Esther og Anton Hansen, Hagebjerggaard i Brylle, som Erik selv kom til at eje. Dernæst enten Johanne Marie, født 9. maj 1933, søster til Anders **Peder** Jensen, eller Maren Kirstine Juul Henriksen, Davinde, født 1933, datter af **Hanne** Kirstine Valborg Henriksen (igen datter af Maren Kirstine Andersen) og ægtefælle Otto Henriksen. Dernæst mest til højre Johannes Juul Henriksen, Davinde, født 1931, bror til Maren Kirstine Juul Henriksen. Torben Bruntse har i 2013 været helt overbevist om, at pigen med bortvendt ansigt er hans mor Johanne Marie, hvilket finder sikker støtte gennem billedet nedenfor (mørkt hår).

Siddende på bænke fra venstre: Petra Hansen, født Knudsen (1867 - 1947), mor til Anton og Christian Hansen og 3 yderligere sønner (billede side 24). Dernæst Rebekka Nielsen samt ægteparret Mathilda Josepha, født Krarup og pastor Niels Christian Hansen (1862 - 1946). Så følger sidstnævntes søster Maren Kirstine Andersen, Davinde (21.april 1868 - 5. august 1937) og disses søster, som var

min farmor Anne Marie Kjærsgaard, dernæst min farfar Peter Kjærsgaard. Sidste er Johanne (**Hanne**) Jensen, mor til Jens Jensen og Kathrine Hansen og hvis mand havde ejet "Vennersminde".

Stående fra venstre: Pastor Christian Krarup-Hansen, Lundby, født 1906 og dennes ægtefælle Edith. Derefter værtinden Maren Johanne **Kirstine** Jensen (1900 - 1989), datter af Anne Marie og Peter Kjærsgaard og gift med Jens Jensen. Let foroverbøjet pastor Hans Nicolai-Krarup-Hansen, født 1896. De to sidstnævnte præster var sønner af Mathilda og Niels Christian Hansen. Så følger Hanne Henriksen, Davinde, dernæst Esther Hansen, Brylle, datter af Anne Marie og Peter Kjærsgaard. Dernæst Gårdejer Otto Henriksen, Davinde, gift med Hanne. Dernæst brødrene, gårdejerne Christian Hansen, Brændekilde møllegøde og Anton Hansen, Brylle. Sidst værten gårdejer, sognefoged **Jens** Andreas Jensen (1895 - 1963).

Blandt mændene var der altså 4 gårdejere i deres bedste alder, og en fhv. gårdejer samt blandt børnene 3 kommende gårdejere. Dertil 3 præster i form af en fra landbruget udgået præst og hans 2 sønner som præster. Med i selskabet er ikke min farmors bror pastor Claus Julius Ronæs, født Hansen og min far, som også var cand. theol. Kvindernes stilling i selskabet var formelt ikke så fremtrædende, men ellers givetvis betydelig. Man var velklædt til en sådan sammenkomst en forsommerdag.

Fra en sammenkomst i min Fars familie i 1930'erne, med sandsynlighed fra 1938. Identificeret er nr. 2 fra venstre Hanne Henriksen, Davinde, nr. 5 Edith Andersen, Hjerup, nr. 6 Johanne (Hanne) Jensen, Vennersminde, siddende pastor **Niels** Christian Hansen, stående (med hvis bluse) Esther Hansen, stående (med matrostøj), Anders **Peder** Jensen, næsten skjult bag denne fntl. Kathrine Hansen (mor til Kristen Hansen), derefter nr. 14 og 15 fra venstre Jens og Kirstine Jensen, Vennersminde, siddende Hans **Peter** Kjærsgaard, stående pastor Hans Nicolai Krarup-Hansen og dennes mor Mathilda Josepha, født Krarup, stående en ikke-identificeret, derefter som nr. 20 fra venstre Anne Marie Kjærsgaard, dernæst Christian Hansen (far til Kristen Hansen), Hans Jørgen Hansen, Niels Julius Nielsen Kjærsgaard, Marius Andersen, Hjerup. Siddende (fra venstre) Kristen Hansen, Knud **Erik** Hansen, Hans **Peter** Hansen (i skyggen), Ruth Hansen, senere Holm, Johanne Marie Jensen, senere Bruntse, samt de 3 børn fra Davinde, Johannes, Maren Kirstine og Ove, næstsøskendebørn til de øvrige børn. Spørgsmål i 2013 til 3 af de afbildede børn har ikke givet en bedre identifikation, herunder af stedet for optagelsen. Ruth genkendte den kjole, som hun også havde på på sin første skoledag.

Det har hørt til min viden siden barndommen, at pastor Ronæs, som vi fætre og kusiner i min generation kaldte ham, foretog en rejse til Det hellige Land, af mig husket som 1926; det må have været aldeles usædvanligt for en dansk landsbypræst på det tidspunkt at rejse til Palæstina. Han var til hendes død i 1938 gift med Bothilde Christine Glerup, en plejedatter af provst C. Gleerup, Ronæs-Udby. Hun var en produktiv og efter min opfattelse habil malerinde; hun malede bl.a. huse og landskaber, herunder i flere eksemplarer gården i Brylle med aftægtsboligen. Der hængte – sikkert fra 1947 – flere af hendes malerier i mine forældres hjem; de gik til mine søskende. Ved Ronæs's død i sin pensionistvilla i Strib den 9. januar 1947 i den meget strenge vinter – han blev fundet siddende død ved sit flygel i den kolde villa, fortalte min mor – overtog mine forældre meget, som hans eneste søn Oscar ikke kunne have i sin lejlighed i Ballerup, hvor han – realskolelærer, cand.mag. – boede, og hvor Edith og jeg i vore yngre dage besøgte ham og hans kone en enkelt gang, ligesom de var hos os. Ud over malerier og et meget stort spejl var der blandt Ronæs's efterladenskaber talrige postkort fra Det hellige Land og et stort fremvisningsapparat, som kom til Filosofgangen.

I 2006 har jeg i min fars efterladenskaber opdaget, at min farmors bror Niels Christian Hansen, der som nævnt var præst på Bornholm, i 1928 foretog en rejse til Det hellige Land og Ægypten. Det har han beskrevet detaljeret over flere numre i Kristeligt Dagblad i april - maj 1928. Jeg må herefter stærkt formode, at det var på denne rejse, og altså ikke i 1926, at min fars anden morbror pastor Ronæs sammen med sin storebror rejste til Det hellige Land. I en gruppe af svenske og danske præster rejste man over Trelleborg - Sassnitz. Man besøgte bl.a. Ulm med Europas højeste kirkespir, skriver han, sejlede over Bodensøen fra Friedrichshafen til Romanshorn og til et ophold i Luzern. Herfra foretog man udflugter, bl.a. til mindesmærket for Wilhelm Tell ved Vierwaldstättersøen. I Milano så man Leonardo da Vincis berømte maleri "Nadveren" med Jesus og hans tolv disciple. Man kan formode, at min far har tænkt på turen i 1928, da han i 1952, som omtalt senere, førte bl.a. mig til de to sidstnævnte turistattraktioner. Gruppen i 1928 kom videre fra Genova med et skib med 1.600 passagerer til Haifa. Der var landgang i Neapel med udflugt til Vesuv. Der var omfattende rejseri til de "obligate" steder i Palæstina; en kirkegård med 40.000 faldne englændere fra verdenskrigen blev passeret. Efter i mindre både at været kommet ud til samme store skib på Haifas red gik det til Port Said og med særtog til Cairo og bl.a. til pyramiderne og sfinsen i El Geseh; det sidste var med elektrisk tog, skriver han. Der var på hjemrejsen landgang på Korfu. Fra Venedig gik det – med tog som i øvrigt hele rejsen på land – til et par dages ophold i Wien. Hjemrejse også med dampfærge via Sassnitz - Trelleborg.

For mig er det en naturlig gløse at tale om Det hellige land, men man kan vel ikke se bort var, at udtrykkets anvendelse er svindende, i hvert fald uden for kirkeligt interesserede kredse. Nok derfor bed jeg mærke i, at U.S.A.'s præsident George S. Bush i taler om nationens tilstand i januar 2007 og januar 2008 som noget helt naturligt anvendte udtrykket.

Min historisk og meget Sydslesviginteresserede far kunne lide at fortælle, at begge hans bedstefædre – fynske landmandsønner – deltog i slaget ved Isted den 25. juli 1850. Indtil et indbrudstyveri i 1950'erne havde han sin ene bedstefars deltagermedalje af kobber. Efter min samtale med Jens Ove Top i 2008 er Niels Julius Andersens medalje nedarvet i dennes slægt, hvorfor jeg kan fastslå, at den, som min far havde, var hans morfar Hans Nielsens.

Vistnok ved **dette** indbrud i 1950'erne blev min oldefars deltagermedalje stjålet.

FYNS VÆNSTREBLAD SØNDAG.

Tyven spillede Odensevægteren et puds

Han opførte sig, som om han var beruset, naar vægteren saa paa ham

O d e n s e .

En odenseansk vægter henvendte sig i gaar til kriminalpolitiet og fortalte, at han i gaar morges ved 4,30-tiden havde bemærket en ung mand paa Filsofgangen, der saa ud til at være beruset.

Da vægteren saa paa ham, gav han sig til at dingle frem og tilbage, og da vægteren kom ud fra bankdirektør Georg Jacobsens ejendom, saa det ud, som om den unge mand kastede op. Faa timer senere

— da vægteren læste aviserne, blev han klar over, at den unge mand sikkert blot havde spillet komedie, og at han formentlig var identisk med den tyv, der brød ind hos sagfører Kjærsgaard og stjal et guldur til 700 kr., et sæt guldmanscheknapper til 150 kr., en urkæde til 200 kr. og en sølvbroche. Uret og knapperne bærer initialerne N. J. K.

Sagfører Kjærsgaard siger, at tidspunktet godt kan passe, idet han ved 4,30-tiden hørte en rude klirre. Det viste sig senere at være den rude i kælderens, tyven havde sparket ind.

Politiet mener med bestemthed, at det er tyven, der har spillet vægteren et puds, og man søger nu efter ham; han er, siger vægteren, ca. 30 aar, 180 cm høj, spinkel, vistnok lyshaaret og iført lys cotton-coat.

Fra min faster Esthers notater om sin slægt citerer jeg: "Hans Nielsen deltog i krigen i 1848 - 50 og var med i slaget ved Isted 1850. Han fik skøde på gården i Brylle 1854 og fik i de følgende år jorderne drænet og merglet. I 1859 byggede han nyt stuehus. Var medlem af sogneforstanderskabet 1858 - 1865. H.N. arbejdede for, at der skulle oprettes en jernbanestation ved Lille Appe i Brylle sogn; men den blev i stedet for bygget ved Bågøgård i Tommerup sogn og blev kaldt Tommerup station. Mange år senere blev der dog oprettet en holdeplads ved Render i Brylle sogn. Efter 1865 arbejdede han på, at få Brylle sogn adskilt fra Tommerup sogn, hvilket skete i året 1900. Han virkede også for, at Brylle skulle have sin egen sognepræst, og det lykkedes, idet C. E. Picker i 1877 blev Brylles første sognepræst. I 1872 startedes venstrebladet Fyns Tidende, og H.N. var også med til at stifte dette blad, der efterhånden blev et af landets store dagblade".

Om relationerne til familierne i Hjerup, Dærup, Emtækær og Rolund har jeg siden 2006 orienteret mig på følgende vis:

I mit hjem kom til sammenkomster, f.eks. konfirmationer Marius og Edith Andersen fra Hjerup og Marius's bror Hans Jørgen Andersen samt kone fra Dærup tilligemed Peter Andersen og kone Karen fra Emtekær. Jeg husker meget klart Marius og Edith samt Peter Andersen og noget mindre skarpt Hans Jørgen, som døde i 1950. Peter Andersen var deres fætter. Alle var gårdejere de nævnte steder. Jeg har som barn med forældre og søskende besøgt disse familier, Dærup og Hjerup mindst 2 gange og Emtekær mindst én gang. Jeg har hjemme i vor spisestue på Filosofgangen hørt Marius, som jeg mener at kunne betegne som djærv og humørfyldt, svovle over, at ældre i hans slægt, vel hans far, havde været pligtige at udføre hoveri under Wedellsborg eller Krengerup. Som værnepligtig var han dragon i Randers.

Det har, som årene var gået, ikke stået særligt klart for mig, om der var tale om familie, eller om der var andet grundlag for denne ganske tætte forbindelse.

På grundlag af en omtale med foto i Fyens Stiftstidende i slutningen af 2005 af min halvfætter gårdejer Johannes Henriksen i Davinde, som jeg - som nævnt - ikke havde set siden måske 14 års alderen, satte jeg mig i forbindelse med ham. Ved to besøg hos ham og hans kone i 2006 udviklede der sig gode samtaler. Johannes, født 16. august 1931, er 9. generation på gården, som siden hans generation tillige omfatter en yderligere gård købt af ham i hans unge dage, i alt nu ca. 170 tønder land. Han fortalte, at hans mormor Maren Kirstine, søster til min farmor, som ung havde tjent i gården i Dærup. Maren Kirstine blev gift ind i gården i Davinde og blev i 1905 mor til min fars kusine Hanne, med hvem min far i min barndom og også siden hen havde megen forbindelse.

Jeg har derefter den 30. november 2006 og senere ført telefonsamtaler med gårdejer Hans Jørgen Andersen (junior), Dærup, født i 1955, ugift, og dennes mor Margrethe Andersen, født 14. juli 1921, som fra 1945 til den pågældendes død i 2001 var gift med Johannes Andersen, søn af nævnte Hans Jørgen Andersen (senior). Margrethe nævnte, hvorledes mine forældre med alle deres børn og barnevogn, engang under krigen vel nok, var kommet på udflugt til Koppenbjerg holdeplads på Assensbanen og var gået op over markerne til deres gård. Dette kan jeg godt huske, når det bliver nævnt, og et fotografi i mit album fra turen har kunnet identificeres. Nogle år senere overnattede jeg - som berørt andet sted - i gården på cykeltur med min far og en til, vistnok min bror Hans Peter. Turen fortsatte til overnatning i Hjerup, hvorom jeg har særligt god erindring.

Den 11. december 2006 havde jeg derefter en meget lang telefonsamtale med Esther Andersen, født den 14. juli 1924, boende Elsevej 11, Fredericia. Hun, som fik en hertil sigtende uddannelse, er pensioneret fra en stilling som vuggestueleder i samme by. Esther, med hvem jeg ikke havde haft nogen forbindelse siden slutningen af 1940'erne, nævnte, at hun kom meget i mit hjem, da jeg var barn - mere end jeg husker. Jeg husker, at hun omgikkes os børn med stor interesse. Hun fortalte bl.a., at hun har været med ved barnedåb hos mindst en af mine søskende på Filosofgangen og ligefrem været på ferie hos os. Et billede fra efteråret 1942 i mit album viser Esther givende min 5-årige søster Anne Marie en svingtur. På et andet billede ses hendes forældre Peter og Karen Andersen, Emtekær, og Esthers to ældre søstre Gudrun og Ellen, mine forældre og flere af os børn. Hendes bror Eilif, som overtog gården efter sin far, og som jeg talte med ved et arrangement i Brylle i nyere tid - Antons 90 års dag eller begravelse - døde i 1992, medens hans kone blev 88 i august 2006. Esthers nævnte 3 søskende fik tilsammen 11 børn, mens en bror, der var bager i Odense, forblev barnløs.

Det har nærmest altid hørt til min viden, at min oldefar Hans Nielsen i Brylle mistede sin kone, da det sidste barn Claus Julius Hansen, alias pastor Ronæs var blevet født i 1875. Hans Nielsen var som jeg en descendent af slotsfoged Peder Hansen Bomand (1500 - 1556) på Hagenskov, senere en periode kaldet Frederiksgave og er derfor let at finde i databasen over Boerne. Han giftede sig 2. gang den 28. marts 1876 med Maren Andersen, født den 18. september 1845 i Kerte sogn og død i Brylle den 21. november 1923. Efter hvad jeg opsnappede som barn uden at gå op heri, gjorde hun en respekteret indsats for opvæksten af sine 6 stedbørn, hvorom mere formentlig kan læses i det ældste stedbarn Rasmus N. Hansens omfattende håndskrevne erindringer. Ifølge notat af Esthers far Peter Andersen i Esthers besiddelse var Maren Andersen fæster til Peter Andersen. Det var en bemærkelsesværdigt stor forbindelse, der var mellem de to familier, som altså kun er besvoglede gennem min nævnte oldefars andet ægteskab.

I juli 2007 besøgte Edith og jeg herefter de 2 nævnte personer i Dærup og Esther i Fredericia. Vi blev meget vel modtaget. Hans Jørgen Andersen driver to store gårde, som ligger ved siden af hinanden. Esther viste sig at have adskillige fotografier af mine forældre og søskende i min barndom. Vi fik omstændighederne ved forbindelsen til Kjærsgaard-familien bekræftet. Jeg har haft senere telefonsamtaler med Margrethe Andersen og Esther Andersen.

Efter skrivningen af dette er jeg i januar 2010 dykket ned i noget omfattende stamtavlemateriale, som ikke har oplysninger om oprindelse eller tilblivelsesår. Dette bekræfter med mange yderligere oplysninger det foran anførte. Jeg husker ikke, hvorfra jeg har det. Ud fra min synsvinkel må det tage udgangspunkt i Maren Andersen fra Ørsbjerg, (18. sept. 1845 - 21. nov. 1923), som altså i 1876 blev gift med min farmors far Hans Nielsen. Maren Andersen var en af ti søskende i en generation på Havremosegaard, som jeg formoder ligger i Ørsbjerg.

Min fars forbindelse med Maren Andersens slægt har sikkert været mere intensiv, end jeg erindrer. Således kan jeg i min dagbog her i 2010 se, at mine forældre den 29. august 1948 havde besøg af de 5 ægtepar fra Emtekær, Hjerup, Davinde, Brylle og Render samt - nok uden for familien - af købmand Johs. Gillesberg og hans søster Marie Gillesberg, som boede ved banens holdeplads i Render. Man fortsatte - også med mig, hvad jeg godt nu kan huske, fordi jeg kørte med i Marius Andersens bil, som var særpræget - til vort sommerhus i Tørresø og sluttede af med suppe og steg på Otterup kro.

Nedenfor anføres 5 af mig udvalgte af disse søskende med arabertal efter deres orden i søskendeflokken. Personer med små bogstaver er af mig udvalgte børn af de overordnet anførte personer og altså indbyrdes fætre og kusiner, evt. søskende:

3. Kirsten, gift Nielsen, 1838 – 1914.

- a) Datter: Maren Kirstine Andersen, født 1865, ugift, som boede i en lille villa ”Rana” i Harndrup, hvor jeg mindst én gang har besøgt hende med mine forældre og søskende. Efter annonce indsat i min dagbog død 29. december 1948.

4. Hans Andersen, 1842 – 1910, fæster, senere gårdejer i Hjerup,

- b) fader til Rasmine, Rolundgaard, gift med Søren Juul Jørgensen.

Husker svagt Rasmine og søn Rasmus Juul Jørgensen fra et selskab i mit hjem før krigen, i lang kjole og kjole og hvidt. I 2009 har jeg tilfældigt identificeret 2 børnebørn af de nævnte og haft lidt forbindelse med dem: pens. lægelig direktør for Bispebjerg hospital Svend Juul Jørgensen, født 1937, og pens. EU-ambassadør i Japan, cand. agro. Ove Juul Jørgensen, født 1939, bosat på sin olivenplantage i Toscana (Kraks blå bog og Berl.Tidn. 14.sept.2009). Død 2010. Min ene nabo, jurist i landbrugsministeriet, var i sine unge år en nær kollega med sidstnævnte..

6. Maren Andersen, 1845 – 1923, gift i Brylle i 1876.

Blev stedmoder bl.a. til min dengang 13-årige farmor.

7. Johan Andersen, 1848 – 1937.

- c) fader til Marius, født 1881, overtog sin farbror Hans Andersens gård i Hjerup. Marius og kone Edith husker jeg meget klart. De erfarede, at de 3 udlænger til deres gård var brændt, da de steg af toget i Gelsted efter et besøg i Odense, fortalte min far.

- d) fader til Hans Jørgen Andersen, 1879 – 1950.

Søn: Johannes Andersen, født 1918, gift med Margrethe Andersen, født 1921. En ugift søn af disse Hans Jørgen Andersen driver gårdene i Dærup, og Margrethe holder endnu hus (2007).

Marius og Johannes er på gruppefotoet fra min fars 60 års dag i 1954 gengivet andetsteds i denne beretning.

8. Anders Hansen Andersen, født 1850.

- e) Fader til Peter Andersen, Emtækær, hvor denne overtog gård i 1915. Fader bl.a. til Esther Andersen, født 1924, lever i Fredericia.

Efter skolegang i Brylle kom min far øjensynligt i 1905 i mellemskolen og senere i gymnasiet i latinskolen i Jernbanegade i Odense, Odense Katedralskole mere formelt. Han cyklede på den gode årstid til toget i hvert fald i Holmstrup, men vist også i perioder til den nærmere station Knarreborg på Assens-banen. Render holdeplads, som ville have været nærmest, anlagdes først i 1929. Om vinteren boede han i et eller andet omfang i Odense; jeg har flere gange hørt nævnt, at han var logerende med kost hos en stabssergent og senere hos en af skolens gifte lærere på Langelinie.

Øjensynligt havde min far på sin skolevej til Holmstrup station regelmæssigt følgeskab af en gårdejersøn fra Brændekilde, Moritz Petersen, som i 1931 fra en stilling som ekspeditionssekretær i Justitsministeriet blev landsdommer i Vestre landsret, og som senere som retsformand i Vestre landsrets sønderjyske afdeling – efter sigende med anerkendelse – ledede retsopgøret i Sønderjylland efter 1945 mod landssvigerne. Moritz Petersen kom lejlighedsvis og besøgte min far i Odense, og min far kom hos hans søster på egnen; desværre mødte jeg ham aldrig; han blev meget gammel; adskillige år efter min fars død ringede jeg til Moritz Petersen og fik en længere samtale med ham. Han mindedes, hvad jeg kendte fra min far, at de i 1922 sammen foretog en cykeltur til Ditmarsken. Jeg mener at erindre, at de ved den lejlighed også var med toget i Berlin, og at min fars beretning om på et tidspunkt at have brugt 10.000 Reichmark i spisevognen mellem Hamborg og Berlin stammer fra denne tur; det var jo kort

før det tyske pengevæsen i 1923 brød sammen. Der findes et foto af min farfar og far på udflugt med en turistgruppe i åben bus i Berlin i vist 1921. Da Edith og jeg i 1963 – efter at være kommet over Gedser - Warnemünde – sammen med min far på vej til Prag kørte ad den smukke jernbanestrækning langs Elben mellem Dresden og Bad Schandau, fortalte min far, at han havde kørt der på nævnte tur til Berlin med sin far.

Efter nysproglig studentereksamen i 1912 drog min far til København for at læse teologi. Min mor sagde vist mere end én gang, at man i det meget kristelige landmandsmiljø i Brylle ikke vidste, at man kunne læse til andet end skolelærer eller præst, når man sendte sønner til byen. I hvert fald min farmor og vist også min farfar ledsagede min far til København ved min fars første rejse dertil. Det var selvfølgelig med toget; man kom ind til Københavns nye 3. hovedbanegård. Det var jo dengang, før personbiler og busser betød noget. Men skibsforbindelsen mellem Odense og København er, efter hvad jeg har hørt, også blevet benyttet, herunder også af nævnte Rasmus N. Hansen, da han læste til lærer på Blaagaards seminarium i København.

Min far fik teologisk embedseksamen i 1918. Han gennemgik ikke pastoralseminariet. Han brød sig vist ikke om at blive præst. Han gik så i gang med det juridiske studium og bestod juridisk embedseksamen i januar 1922, hvilket selvfølgelig var meget hurtigt. Han boede som stud.theol. på Regensen og som stud.jur. på Borchs kollogium. Han var værnepligtig i 1922 i vist 4 måneder; det var i forplejningskorpset/intendanturkorpset, så vidt vides i Odense. I hvert fald var det til Odense kaserne, at han nogle få år senere 2 gange blev genindkaldt, som det brugtes dengang. Det foregik så skånsomt, at han under den sidste genindkaldelse kunne passe sin nystartede sagførerforretning. Når min far fik den øjensynligt attraktive indkaldelse til intendanturkorpset, var det efter min fars beretning til mig en følge af, at han, da aftjeningen af værnepligten i begyndelsen af 1920'erne stundede til, gik op til forsvarsminister Klaus Berntsen og forelagde sit ønske. Klaus Berntsen, som havde været konseilspræsident (statsminister) fra 1910 til 1913 og også i dag er den person, som længst har været medlem af Folketinget, nemlig i 51 år, var (længst) valgt i Assens-kredsen og havde under valgturné overnattet i min fars hjem i Brylle.

I politiets registerblade har jeg i 2012 opdaget, at min far fra 1912 boede på et værelse på Vesterbrogade 98 E, 2.sal.

Ubrugte rationeringsmærker efterladt af min far.

Min far, formentlig 1922.

Blandt papirer efterladt til mig af min Mor har jeg i 2009 opdaget en 2 siders fotokopi, hvorpå hun har skrevet: Udskrift af Stude(nte)ns Kassebog i 1913 paa Regensen. Her har min dengang endnu kun 18-årige far ført en øjensynligt detailleret liste over sine udgifter, som jeg finder fortjener gengivelse, se nedenfor; for dem i min efterslægt, som måtte læse dette, er det vel ikke af afgørende forskel, om de i mine erindringer læser sig til et tidsbillede om min far eller om mig selv, og så bliver min fars håndskrift som ung bevaret. Den ændrede sig i øvrigt ikke meget med årene. Listen vedrører en periode fra begyndelsen af marts til lidt ind i maj 1913. Det ses, at min far var hjemme i påsken 1913 – givetvis i gården i Brylle. Posterne på den ikke

modtaget 25 Kr. og Øre		Transport 30 Kr 75	
<u>Marts.</u>			
Sporvogn	0-20-	Rejsen hjem til Taastrup	5-45-
For Værelse	18-00-	Rejsen herover efter Påske	6-05-
Sporvogn, Tilbudsgæst	0-15-	Sporvogn + Drikkepenge for Bøge	0-20-
Manuskript for Feltn.	7-00-		
Øl, Tandek. 2-5 Øres Brevk	0-24-	Trakt 50 Kr. fra Taastrup 5 Kr af Redaktionsm.	
Kort til Fakultetsprof. Prof. Köpfling	0-50-	50 Øre af Thine og hans sekr med herover	
Brød, Øl	0-27-	3 Kr 75 Øre.	
2-5 Øres Frimark	0-10-	Brød, Øl	0-27-
Sporvogn	0-10-	1-5 Øres Frim. 3-5 Øres Brevk.	0-20-
Kaffe i Studentertøj, en Bjar	0-29-	Jordmeldelse til Filosofikum	4-00-
Øl	0-10-	Advertissermentet om Pigen	0-96-
Middag	0-55-	Øl	0-10-
Øl, Sporvogn, Garderobe	0-40-	Kort og Frim. til Adolf: Vise	0-25-
Den skylder mig	0-10-	Sporvogn	0-20-
Middag	0-55-	Brød, Øl	0-27-
Paalæg	0-25-	Udgift i Marts	48,44
1 3-Øres Brevkort	0-03-		
Brød, Øl	0-27-	<u>April</u>	
Middag	0-50-	For Værelse	18 Kr 00-
40 Smør	0-31-	Middag	0-55-
Middag	0-50-	Shobate	0-27-
Øl, Paalæg	0-38-	Øl	0-10-
	30,79	Middag	0-55-
			19,47

gengivne side er i vidt omfang af samme art som på den gengivne side. Nævnes skal fra den ikke gengivne side Kontingent til Stdk (studenterkredsen i Vartov ? Forf.'s bem) for 2 måneder 3,00 kr., Entré og Program til Rosenborg 0,75 kr., Indmeldelse til Hebraicum 3,33 kr. Manuduktør + 4 Timer ekstra 8,60 kr og Hebraiske Bøger 4,00 kr. Bedstemoder må være ”stedbedstemoderen” Maren Andersen.

N. y. N. Kjærsgaard

Semester	Forelæsninger og Øvelser	Ugentlige Timer	Docentens Navn
<i>Efteraars-semesteret 1912</i>	<i>Kirkehistorie</i>	<i>3</i>	<i>V. Amund</i>
<i>Efteraars-semesteret 1912</i>	<i>Græsk</i>	<i>4</i>	<i>M. Heiberg</i>
<i>Efteraars-semesteret 1912</i>	<i>Hebraisk</i>	<i>2</i>	<i>F. Duke</i>
<i>Efteraars-semesteret 1912</i>	<i>Filosofi</i>	<i>4</i>	<i>M. Woffley</i>
<i>Føraars-semesteret 1913</i>	<i>Græsk</i>	<i>4</i>	<i>M. Heiberg</i>
<i>Føraars-semesteret 1913</i>	<i>Filosofi</i>	<i>4</i>	<i>M. Woffley</i>
<i>Føraars-semesteret 1913</i>	<i>Hebraisk</i>	<i>2</i>	<i>F. Duke</i>

Fra begyndelsen af min fars teologistudium, bl.a. med den fremtrædende professor i filosofi Harald Høffdings (1843 - 1931) underskrift.

For nogle år siden fandt jeg antikvarisk ”Regensianerne 1895 – 1919”, Biografier, Arnold Busck, MCMXXIII og ”Studerne 1912”, samme forlag, MCMXXXVIII. I begge bøger er der et fotografi af min far. Flere af dem, som han blev student sammen med, har jeg kendt på afstand eller er stødt på. Moritz Pedersen er allerede nævnt, og Ove Hennings nævnes nedenfor under den 4. maj 1945. En tredje studentkammerat var fængselspræst i Nyborg Hindse-Nielsen, hvormed han øjensynligt havde forbindelse også efter afslutningen af teologistudiet. Johs. Reumert, som blev geografiprofessor, skrev en lærebog, som jeg brugte som ung. Senere civildommer og justitsminister Harald Petersen fra samme klasse var som jeg med på Islands store og flotte passagerskib M/S Gullfoss til Nordisk Juristmøde i Reykjavik i 1960. Idet jeg tillader mig en systematisk digression, vil jeg nævne, at da jeg i første halvdel af 1960’erne som advokatfuldmægtig engang mødte for Harald Petersen i Københavns amts nordre birk, sad han under retsmødet og skrev tinglysningedokumenter og gen-

parter under og hørte næppe i ønskelig grad efter, hvad jeg sagde. En tilsvarende beskrivelse af hans retsmøder har adskillige andre jurister givet mig. Harald Petersen havde som velerhvervet rettighed fra ældre tid en særligt gunstig ordning på andel i det vederlag for bekræftelse af tinglysningsgenparter, som dommerne i almindelighed fik andel i. Jeg deltog som ung i Justitsministeriet i udfærdigelsen af en bekendtgørelse om regulering af dommernes andel i dette ellers statskassen tilfaldende vederlag, så at dommernes andel blev efter en stærkt degressiv skala, men for Harald Petersen måtte vi gøre en særlig undtagelse i bekendtgørelsen på grund af velerhvervede rettigheder. Da fuldmægtig, senere politimester Birger Wilcke og jeg i efteråret 1957 som tjenstgørende i lokale- og byggekontoret i Justitsministeriet, 4. ekspeditionskontor, opsøgte politimestrene og dommerne i Københavns amts to birker, som havde alt for snævre kontorforhold ved Sct. Hans torv, for at registrere lokaler og lokalebehov med henblik på den opspaltning af embederne og den store udflytning til omegnen, der forestod, afstod vi fra at bede om foretræde(!) for Harald Petersen, som vi anså for besværlig, og nøjedes derfor for det embedes vedkommende med den kvindelige førstefuldmægtig. Der var den dag tillige et stort fremmøde fra Justitsministeriets kasseinspektion ved et af disse meget store embeder.

Den 1. januar 1923 blev min far ansat som dommerfuldmægtig i den da nyoprettede Gråsten retskreds. Af jurister var der dommeren, førstefuldmægtigen og min far som andenfuldmægtig. Når dommerfuldmægtigen var ude i embeds medfør, gik han med den civile embedsmands guldtressede kasket til almindelig civil påklædning, oprindeligt et antræk med knækflip, senere med almindelig skjorte, ofte med løs flip, til jakkesættet. Jeg sætter pris på et fotografi af min far med fogedkasketten og under armen fogedprotokollen med flagrende dokumenter og lommeuret med kæde fastgjort til vesten. Dommerkontoret lå dengang på slottet, som efter genforeningen var overtaget af staten fra den gottorpske hertugfamilie, og som i 1935 som en folkegave blev foræret til det daværende kronprinspar. En særligt problematisk fogedforretning, som det faldt i min fars lod at foretage i 1927, blev omfattende omtalt i sønderjyske aviser, særligt Haderslev Stiftstidende; heri fik min far af avisen et godt skudsmål, som det har glædet mig at læse. Min far har fortalt, at han i Gråsten var i den juridisk bemærkelsesværdige situation at skulle anvende en bestemmelse om arv eller skifte i Valdemar Sejrs Jyske Lov fra 1241. Denne lov var for længst ophævet så vidt angår kongeriget, måske ved Christian den Femtes Danske Lov fra 1683, men lovbestemmelsen gjaldt fortsat i hertugdømmet Slesvig, indtil den blev ophævet ved den store tyske lovbog Bürgerliches Gesetzbuch af 1896, som trådte i kraft den 1. januar 1900. I det af min far behandlede tilfælde skulle der ved behandlingen af et bo efter en længstlevende ægtefælle død i 1920'erne og hendes ægtefælle død før den 1. januar 1900 anvendes Jyske Lov i en eller anden relation. Ligesom for mit vedkommende ca. 35 år senere var det øjensynligt udbredt at slutte udgående fogedforretninger i Gråsten på kroer i området eller at spise der under heldagsture; min mor har fortalt, at det

også forekom, at min far efter en tur med udgående fogedforretninger – vel sammen med den rekvirerende sagfører – sluttede dagen i Flensborg, idet han så tog kasketten i mappen med fogedbogen, inden han drog over grænsen. Forholdet mellem tysk og de danske embedsmænd var anspændt, hvilket også Haderslev Stiftstidende lader skinne igennem. Grænseovergangsstedet i Kruså hed på tysk ”Kupfermühle”, som blev stemplet i passene, også i min tid. Omtrent ved grænseovergangsstedet lå en kendt kobbermølle fra Christian IV’s tid, deraf navnet. Måske bortset fra det særligt sønderjyske har det miljø, som min far oplevede i Gråsten, næppe ligget langt fra, hvad der er beskrevet i en af højesteretsdommer J. L. Frost på Gads forlag i 1967 redigeret bog om de De gamle Byfoged- Birke- og Herredsfuldmægtige, Erindringer fra Retslivet i Tiden før Retsreformen af 1919. Fhv. justitsråd og herredsfoged i Hütten Herred, M. F. Blaunfeldt, har i Minder fra Sønderjylland (Kjøbenhavn, 1876, i Kommission hos C.A. Reitzel) beskæftiget sig noget med retslivet i Hertugdømmet Slesvig før 1864. Hytten herred – som det hedder på dansk – befandt sig efter 1920 i Sydslesvig. Bogens første ejer var min farmors bror, R. N. Hansen, Kivsmose skole, nu hos mig. Som skriverkarl ved mundtlig eksamen har jeg mødt J. L. Frost, der var censor.

Min mor var på sagførerkontor i Graasten, og således traf min far og mor hinanden. Nærmere omstændigheder kender jeg ikke.

Den 15. februar 1928 etablerede min far sig som sagfører i Odense; det skete på første sal i et nu nedrevet hus i Jernbanegade 20 lige over for Odense teater. Som ungtkarl indtil 1930 kunne han bo i et baglokale, når han ikke var hjemme i Brylle

Min far som dommerfuldmægtig i Graasten i 1920'erne. Billedet er meget sandsynligt taget af min mor. Hun lavede som ung selv sine fotografier.

En episode i min fars tilværelse i Graasten i 1927, afskrevet fra **Haderslev Stiftstidende:**

Tirsdag den 12. April 1927:

Atter en selvstyremand i ulykke.

Hindret Fogden i sin virksomhed og øvet vold mod Politiet.

Graasten, Lørdag.

Gaardejer Hans Thomsen fra Skovgaard i Ullerup blev i Fredags anholdt af Graasten Politi og indsat i Arresten i Sønderborg, fordi han havde hindret Kongens Foged i at foretage en Udsættelsesforretning og for Vold mod Politiet.

Hans Thomsen var i Udlændigtiden en god dansk Mand, som sad ret godt inden Døre paa sin store Gaard. Men det gik ham som en hel Del andre i Nordslesvig – i Krigsaarene ødelagdes Gaardens Drift og dens Jorder til dels, og hvad Krigstiden ikke slog i Stykker, det besørgede den tyske Marks katastrofale Fald. Da saa tilmed den bratte Kronestigning blev en Kendsgerning og ramte Landbruget føleligt, kneb det for ham at svare sine Forpligtelser. Saaledes fik han bl.a. for et Aars Tid siden et Laan paa 10.000 kr. i Avnbøl Andelskasse opsagt, fordi han ikke kunne svare Renter og Afdrag.

Stillet over for disse haarde Kendsgerninger tabte manden fuldstændigt Hovedet og efter et Selvstyremøde i Tumlum sidste Sommer blev han en svoren Tilhænger af Cornelius Petersens Bevægelse, idet han troede at se en Redningsplanke i de Ideer, der fra den Side paa Møde efter Møde for 25 Øre pro Person blev serverede Folk som den frelsende Udvej. Hans Thomsen gav efter Afholdelse af dette Møde adskillige Gange Udtryk for den Opfattelse, at der vilde blive Revolution i Nordslesvig, ” en Revolution, som vi Bønder skal fremskynde”. Han troede fuldt og fast paa, at der vilde ”ske noget”, og da han ikke længere kunde klare sine Forpligtelser, fulgte han Cornelius Petersens ofte udtrykte Anvisning paa at øve ”passiv Modstand” over for Myndighederne, en Modstand, som har staaet paa det meste af et Aar, indtil hans Passivitet blev af saa aktiv Art, at han fuldstændig glemte sig selv, saaledes at Politiet saa sig nødsaget til at belægge ham med Haandjern og føre ham i Arrest.

For saa vidt er Hans Thomsens Skæbne ikke saa lidt af en Tragedie; han er jo aldeles ingen Forbrydernatur; han er en økonomisk set haardt ramt Mand, som aabenbart har ladet sig vildlede af andres taabelige Tanker, og Udgangen af den ”passive Modstand”, han i længere Tid har øvet over for Myndighederne, er en alvorlig Advarsel til dem, der er af den Anskuelse, at man i et ordnet Samfund ustraffet kan sætte sig op imod Loven.

For længere Tid siden, da Kongens Foged repræsenteret ved Dommerfuldmægtig, cand. jur. & theol. Kjærsgaard i Graasten var paa Skovgaard for at foretage en Udpantning, truede Ejeren Fuldmægtigen med Vold og lod ogsaa en Ytring falde om, at saadan en som han var det let at skyde. Senere da Fuldmægtigen paa ny skulle foretage en Udpantning paa Gaarden, forlangte han Beskyttelse af Politiet, og Statsbetjent Abild fra Graasten blev beordret som Ledsager. Under Udlægsforretningen maatte Betjenten for at beskytte fogden gribe Hans Thomsen i Brystet og tvinge ham til Sæde i en Stol. Skønt der allerede paa dette Tidspunkt forelaa god Grund for Myndighederne til at skride ind over for Manden, bar man over med ham.

For nogen Tid siden, da hans Gaard skulde stilles til Tvangsauktion, opførte han sig saadan paa Dommerkontoret, at Dommer Gredsted maatte formane ham til at gaa sin Vej, hvis han ikke kunne beherske sig, og han tog da det fornuftige Parti at forsvinde. Senere blev Skovgaard saa solgt ved en Tvangsauktion til en Mand, som havde Penge staaende i Gaarden, og denne Mand solgte igen Gaarden til en anden. Den nye Ejer af Gaarden var saa human, at han tilbød Fru Thomsen Gaarden til den Pris, den stod ham i, og han gav hende længere Frist til at søge Pengeforholdene ordnede. Denne Frist er for længst udløben, og da Hans Thomsen nægtede at fraflytte Ejendommen, skulde der i Fredags foretages Udsættelsesforretning af Kongens Foged.

Belært af erfaringerne fra tidligere forlangte Fuldmægtig Kjærsgaard, der er en jævn og bramfri mand, hvis Person og Optræden absolut ikke virker udæskende, paany beskyttelse af Politiet, og Politimester Vilstrup beordrede Statsoverbetjent Damsgaard og Statsbetjent Larsen til at ledsage Fogden.

Da retten blev sat paa Skovgaard, var Thomsen ikke til Stede, men midt under Udsættelsesforretningen, da de af Fogden antagne Folk var i Færd med at flytte Indboet over i Laden, kom han kørende i Avtomobil efter et Besøg i Haderslev. Han løb straks op ad Trappen i Retning imod Fuldmægtigen, som stod i Entreen. Fuldmægtigen forlangte Beskyttelse af Politiet, og Overbetjenten stillede sig i Vejen for den rasende Mand. Da man paa Grund af hans tidligere Trusler maatte befrygte, at Thomsen enten havde Vaaben i Lejligheden eller bar saadanne hos sig, forklarede Fuldmægtigen ham først, hvad der gik for sig, og gjorde ham opmærksom på, at der var afsagt Dekret om, at en anden var Ejer af Gaarden, og at Thomsen derfor ikke fra daværende Tidspunkt havde Adgang til Lejligheden. I det samme stak Thomsen den ene Haand i Jakkelommen, men Overbetjenten greb ham øjeblikkelig i Armen og tvang den

i Vejret. Thomsen var paa det tidspunkt fuldstændig ude af sig selv af Raseri; han fo'r ind paa Overbetjenten og bearbejdede ham med Slag og Spark, og da Statsbetjent Larsen kom til efter at have bragt Børnene til Side, for at de ikke skulde overvære det uhyggelige Optrin, blev ogsaa han angreben med Spark og Slag paa Benene og i Underlivet. Først efter at det var lykkedes at lægge Haandjern paa den rasende Mand, fik de Magt over ham og anbragt ham i Avtomobilet og paa denne Maade transporteret til Politistationen i Graasten, hvor han fik et nyt Raserianfald, og hvorfra han derfor straks uden Afhøring blev ført til Arresten i Sønderborg.

Udsættelsesforretningen kunde under disse Forhold ikke tilendebringes, men maatte hæves.

Politimester Vilstrup, som er Anklager i denne sørgelige Sag, er kendt som en rolig og besindig Embedsmand. I de Aar, han siden Genforeningen har opholdt sig i Nordslesvig, hvorfra han stammer, er han paa udmærket Maade kommen i Kontakt med Befolkningen, først i Løgumkloster, siden i Graasten. Han har blandt andet i flere Tilfælde vist en udmærket Evne til at løse Sager, der berøres af national-politiske Stridigheder, paa en saare forstandig Maade, saaledes at den Uro, der var skabt, fuldstændig matte stiline.

I den nu foreliggende Sag er hans Holdning præget af Beslutsomhed og Fasthed, saa meget mere som Politiet er af den Opfattelse, at **den i System satte Modstand over for Myndighederne fra Hans Thomsens Side er næret og understøttet fra anden Side.** Denne Opfattelse bestyrkes bl.a. deri, at Hans Thomsen endelig havde lovet Ejer Nr. 2 af Skovgaard at opgive sin Modstand og frivilligt fraflytte Gaarden, saaledes at Ejer Nr. 3 kunne flytte ind; herefter ville Ejer Nr. 2 betale Thomsen et Vederlag på 500 kr., men da det kom til Stykket, fastholdt Thomsen, efter at have haft Besøg af nogle Mænd udenogs fra, sin Vægring ved at flytte ud.

* * *

Paa Forespørgsel udtaler Politimester Vilstrup omtrent følgende:

Hans Thomsen staar nu sigtet for at have hindret Kongens Foged i at udøve sin Pligt og for Vold imod Politiet. – Hvis der er nogen, som tror, at de kan lade og gøre, som de vil, over for Myndighederne, vil de uvægerligt blive bragt paa andre Tanker. Opsætsighed mod **Domsmagten**, Forsøg paa at hindre den i Udøvelsen af sin Pligt, vil ikke blive taalt. Den, der sætter sig op imod Loven, maa finde sig i at løbe Panden mod en Mur. Hvis ikke Domsmagten skal staa, skal respekteres, hvad saa ?

Der vil fra Politiets Side blive gjort, hvad der gøres kan, for at sikre Domsmagten; det skylder vi de lovlydige Borgere, det skylder vi Samfundet. Vi har ikke alene Pligt, men ogsaa Magt til noget saadant.

At Politiet bliver sparket op og ned ad Skinnebenene og i Underlivet, er i og for sig alvorligt nok, dog reagerer vi ikke stærkt over for dette, men over for den, der med Vold søger at hindre Domsmagten i at praktisere Lovene, vil der blive skredet ind med haard Haand; der vil i saadanne Tilfælde ikke blive givet Pardon.

Saa vidt Politimesteren, hvis Udtalelser er en kraftig Advarsel til dem, der lader sig vildlede af andres taabelige Ideer, indtil de en skønne Dag paa denne Maade har styrtet sig selv i Ulykke.

* * *

Det er her ikke værd at glemme dem, der staar bagved og skyder de vildledte frem for sig. Paa dem falder Ansvarer tungest.

* * *

”Folkets Selvstyre” hævder Hertil bemærker Haderslev Stiftstidende og henstiller, at ”Landeværnet” fremsætter en udtalelse.....

* * *

Samme Avis den 8. Maj 1927:

Skovgaard-Sagen

Anklagemyndigheden ønsker flere Vidner afhørt.

I Anledning af, at der fra Anklagemyndighedens Side var begæret yderligere Vidneførsel i Sagen mod Hans Thomsen, før af Skovgaard, fortsattes Forundersøgelsen i Gaar i Retten i Graasten, hvor Dommerfuldmægtig Kjærsgaard paa ny blev afhørt som Vidne.

Dommerfuldmægtigen forklarede, at Thomsen i øjensynligt stærkt ophidset Tilstand trængte sig fra Avtomobilet hen imod Indgangen til Stuehuset, hvor fuldmægtigen stod paa Trappen til Indgangsdøren og tilkendegav Thomsen, at han var sat ud af Huset og ikke

havde Ret til at komme ind. Thomsen trængte da frem, idet han raabte: "Gaa væk, eller jeg slaar". Overbetjent Damsgaard traadte da imellem og forhindrede Thomsen i at tiltvinge sig Adgang til Huset. Fuldmægtig Kjærsgaard opfattede Truslen fra Thomsens Side om at slaa som omfattende alle tre Personer, som var til Stede, nemlig Vidnet selv og de to Betjente.

Overbetjent Damsgaard forklarede som Vidne, at efter at Dommerfuldmægtigen havde betydet Thomsen, at han var udsat, havde Thomsen benyttet nogle Udtryk som "skal jeg lade det mig gefalle af Kæltringer og Tyveknægte" og derefter forsøgt at trænge ind gennem Døren, idet han havde hævet armene og raabt: "Gaa væk, ellers slaar jeg". Vidnet opfattede denne Trussel som særligt rettet imod sig, idet Vidnet var den Person, som var Sigtede nærmest, og som direkte forsøgte at hindre ham i Adgang til Huset. Vidnet kunne paa Spørgsmaal desangaaende ikke udtale sig om, hvorvidt Thomsen syntes meget ophidset, for Vidnet kendte ikke noget til ham.

Sagen blev nu udsat for at faa afhørt nogle af de Personer, der havde været beskæftiget ved Udbæringen af Møbler, og som formentlig havde været til Stede i Forstuen under Oprinet.

* * *

En Avis den 11. August 1927:

Dommerfuldmægtig cand.jur. og cand.theol. Kjærsgaard, der siden 1923 har været ansat som anden Fuldmægtig paa det herværende Dommerkontor, opsagde for nogen Tid siden sin Stilling og har nu efter derom indgiven Ansøgning af Justitsministeriet faaet Beskikkelse som Underretssagfører. Efter en Ferie agter Hr. Kjærsgaard at nedsætte sig som Sagfører, antagelig i en Jurisdiktion paa Fyn.

Med Hr. Kjærsgaard forlader en god og stiltfærdig Embedsmand Egnen her. Hans Hverv her har været alt andet end behageligt, idet det er faldet i hans Lod som Foged-Fuldmægtig at skulle foretage ikke færre end 3.000 Udpantninger. Han er altid under Udøvelsen af sine Gerninger optraadt så stiltfærdigt og hensynsfuldt som muligt, og som et talende Bevis herfor kan fremhæves, at han, skønt det jo ikke har skortet paa Ophidselsesforsøg fra en vis Side over for Embedsmændene, kun har haft Vrøvl og Spektakel i ét eneste af de 3.000 Tilfælde, nemlig under Udpantninger og Udsættelsesforretningen paa Skovgaard.

Kort Tid efter denne sørgelige Tildragelse opsagde Hr. Kjærsgaard sin Stilling ved herværende Dommerkontor for at søge over i privat virksomhed.

En Avis (formentlig Dannevirke) den 25. August 1927:

3.200 Udpantninger i knap 4 Aar.

Episoden paa Skovgaard fik Dommerfuldmægtigen til at søge sin Afsked.

Dommerfuldmægtig Kjærsgaard i Graasten fratræder den 1. September sin stilling som Fuldmægtig for at gaa over i privat Virksomhed. I hans Sted er ifølge "Dvk" ansat Dommerfuldmægtig Hermann fra Aabenraa.

I de knap fire Aar, Fuldmægtig Kjærsgaard har haft Ansættelse her, er det faldet i hans Lod at foretage i alt 3.200 Udpantninger i Graasten Jurisdiktion, et Tal som mere end andet taler et tydeligt Sprog om de vanskelige økonomiske Tilstande i Nordslesvig.

Den lange række af Udpantninger er selvfølgelig ikke gaaet helt roligt af, men kun i et enkelt af disse 3.200 har Gnidningen affødt en Retssag, men den er til Gengæld ogsaa af en meget alvorlig Art, nemlig Skovgaard-Affæren.

Paa Foged-Fuldmægtigen gjorde denne uhyggelige Episode paa den danske Gaard et saadant Indtryk, at han kort efter opsagde sin Stilling for nu at nedsætte sig som Sagfører paa Fyn.

Mine bemærkninger: Dommerfuldmægtig Hermann blev højesteretsdommer og far til højesteretspræsident Jacques Hermann, som tilhører min Generation. Avismaterialet er efterladt af min Far, nu i min Besiddelse.

Min far talte et udmærket tysk, hvilket jeg bl.a. oplevede, da han holdt tale ved min bror Hans Peters og Inge, født Laues bryllup i 1966 i Tecklinghausen ved Osnabrück. Under vor tidligere nævnte rejse i 1963 til Prag viste han i en synagoge, at han endnu kunne så meget hebræisk, at han kunne læse noget fra en thorarulle.

Min far døde i 1967; han fik et hjertetilfælde under bilkørsel på vej til min faster Kirstine i Render; vi havde kortvarigt besøgt mine forældre tidligere samme formiddag undervejs fra Nyborg til Hans Peter, som da boede i Esbjerg. Da var der intet som helst at mærke på min far. Omkring 3 måneder tidligere havde han en dag, da jeg kørte ham til Knarreborg, forsigtigt nævnt for mig, at han følte et problem med hjertet; han søgte næppe læge herfor; sådan var han ikke. Min far drev advokatforretningen til det sidste.

Min onkel Anton Hansen (bagerst til højre) stammede fra "Aarslevgaard" i Brændekilde møllegde, her fotograferet med sine brødre af fotograf Finn Jensen i Thyregod; tidspunkt uoplyst. I første række fra venstre enelærer Peter Hansen, Gislev og førstelærer Hans Hansen, Bellinge. Bagerst fra venstre i øvrigt gårdejer Christian Hansen, som overtog brødrenes fødegaard, samt statskovfoged Knud Magnus Hansen, Vester Palsgaard statsskovdistrikt, Hampen. En statelig brøreflok, ikke min familie i snæver forstand, men et bevaringsværdigt fotografi af kulturhistoriske grunde. Peter Hansen forblev ugift og fik ikke børn. De øvrige var gift og har efterkommere, jfr. Stamtavlematerialet Dinsine Kathrine Hansens efterkommere, del af slægten Kjøng.

Hos Poul & Ruth Holm i Jordløse 5. oktober 1996. Værtsparet ses helt i forgrunden på hver sin side af bordet. I øvrigt fra venstre Edith og hendes mor Karen Koch Jensen fra Nyborg, derefter forfatteren, Annelise Hansen, Bellinge, Erik Hansen, Brylle, Peter Hansen (Peter Brylle), bosat i Bellinge samt Edel Hansen, Brylle.

Bothilde Glerup Ronæs

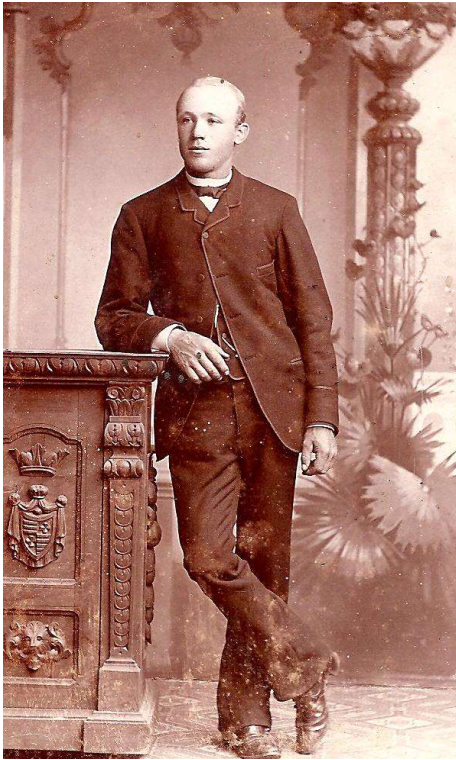
Pastor Claus Julius Ronæs, født Hansen.

Anders Nielsen, gift med Rebekka.

Rasmus N. Hansen & Trine, Kivsmose

Hans Jørgen Hansen, Ladegaard, gift med Laurine.
Han ernærede sig senest som bogbinder i Bred. Og-
så fotografi af ham i del 2 A, side 33.

Claus Nielsen, ejer af Kjærsgaard, og Marie.

Som det fremgår tidligere i dette dokument, var Rasmus N. Hansen, Niels Christian Hansen, Anne Marie Kjærsgaard, Maren Kirstine Andersen, Hans Jørgen Hansen og Claus Julius Ronæs søskende.

Fra venstre: Rebekka Nielsen, Anne Marie Kjærsgaard, Maren Kirstine Andersen.

Julius & Maren Kirstine Andersen, Davinde med Hanne & Hans.

Niels Christian Hansen, senere præst i bl.a. Østermarie.

Som anført til billedet side 5 må fotografiet antages at være taget ved Anne Marie og Peter Kjærsgaards Sølvbryllup på Hagebjerggaard i 1917, her min farmor med 5 søskende og disses ægtefæller. Fra venstre i 1. række Maren Kirstine Andersen, (efter min bestemte antagelse) Maren Andersen, Anne Marie Kjærsgaard. Bageste række fra venstre Julius Andersen, Peter Kjærsgaard, Rasmus N. Hansen, fmtl. Niels Christian Hansens ægtefælle, Hans Jørgen Hansen, Niels Christian Hansen, fmtl. Laurine Hansen, Bodil Glerup Ronæs og Claus Julius Ronæs. Maren Andersen var Hans Nielsens ægtefælle nr. 2. Rasmus N. Hansen var, så vidt jeg ved, enkemand og blev gift igen senere, nemlig med Trine (som ikke er med.)

Forfatterens far og søstre Kirstine (tv) og Esther.

Anne Marie Kjærsgaard, født 21. maj 1937 og farmor Anne Marie Kjærsgaard, født 21. maj 1864, fotograferet af forfatteren den 21. maj 1944 foran Hagebjerggaard.

Forfatterens farfar og far foran domkirken i Berlin. Begge Berlin-billeder formentlig fra 1921.

Forfatterens far, cand.theol, stud. jur. (t.h.) og svoger Jens A. Jensen foran sejrssøjlen i Berlin.

Ryttergade 7, Brylle, aftægtsbolig til Hagebjerggaard med fra venstre Esther Hansen med Erik, født 1932, N.J.N. Kjærsgaard, Anne Marie Kjærsgaard, barnepige Edel Lyder, senere gift Lund, Odense med forfatteren på armen, samt Hans Peter Hansen ("Peter Brylle") og Ruth Hansen, senere gift Holm. Formentlig 1934. Fotograf efter enhver sandsynlighed: Forfatterens mor.

Gravsten over Hans Peter Nielsen Kjærsgaards forældre. Fotograferet af forfatteren på Brylle kirkegaard 5. juni 2015.

Forfatterens farmor, Anne Marie Kjærsgaard med alle børnebørn på sin 80 års dag. Fra venstre Erik, Anne Marie, Ruth, Peter fra Brylle, fødselaren med Jørgen Julius (vejede 5,2 kg ved fødslen i 1943), Niels, Peter fra Rander, Ruth, Paul, forfatteren og Hans Peter. I baggrunden (tv) den tidligere Rytter-skole, Ryttergade 3 med i dag bl.a. Lokalhistorisk Arkiv.

Hagebjerggaards gravsted på Brylle kirkegaard, fotograferet af forfatteren 5. juni 2015. Pladen bagerst til venstre er over forfatterens fars forældre Peter og Marie Kjærsgaard.

Brylle kirke fotograferet af forfatteren 5. juni 2015.

Offentliggørelsen af dette dokument på internettet via Lokalhistorisk Arkiv for Tommerup i Brylle medførte i 2012 henvendelse fra 2 slægtninge i min farfars familie, som jeg var uden kendskab til, og som indbyrdes var uden kendskab til hinanden. De driver begge forskning i deres slægt. Der var tale om:

1) Anne Margrethe Jensen, Høng, Skov@hongnet.dk, født 1946, gift, 2 børn. Fælles tipoldeforældre med mig i form af Knud Larsen, giftet ind i Maegaard med Maren Knudsdatter. De var forældre til Ane Marie Knudsdatter, gift med Niels Julius Andersen, som var forældre til min farfar Hans Peter Nielsen, senere tillige Kjærsgaard, født 7. juni 1863. De nævnte tipoldeforældre til mig var tillige forældre til Rasmus Knudsen, født 29. december 1833, hvoraf Anne Margrethe Jensen er et oldebarn.

2) Sonja Lone Devaux, Ulvshale, Stege, Devaux@.....dk født 27. september 1948, gift. Nedstammer fra min farfars søster Ane (Anne) Jacobine Nielsen, gift Madsen, født 1861, der er oldemor til Sonja Lone Devaux.

I 2014 henvendte sig telefonisk yderligere

3) Lene Kirsten Nielsen, født 1953, LeneKNielsen@gmail.com gift med Henrik Hjortdal, begge bosat i Birkerød, begge cand. scient. pol. Lene K. Nielsen har mest haft sit virke i Energi- og Klimaministerierne. Lene Niensens far var kontorchef i Københavns kommune Harry Nielsen (1923 - 2001), som var et af min fars fætter, korpsofficiant Anders Peter Niensens 3 børn, se side 7.

Lene K. Nielsen og Henrik Hjortdal har 3 børn, Magnus Hjortdal, født 1984, officer, Marie Hjortdal, journalist, samt Matthias, født 1992.

Et af Anders Peter Niensens andre børn dr. techn. Knud E. C. Nielsen er omtalt ovenfor og stod i Den blå bog. Knud E.C. Niensens enke Signe Nielsen, født Andersen, bosat i Skagen siden 1984 er kusine til Jens Ove Tops kone Kirsten. Dette ægtepar har jeg som nævnt side 7 slet ikke kendt, men den 11. februar 2014 havde jeg en lang telefonsamtale med Signe Nielsen. De fik 3 børn Karsten Knud Nielsen, født 1947, civilingeniør, 2 børn; Susanne Nielsen (1951 - 2001) landbrugskandidat, 3 børn og Jesper Knud Nielsen, født 1955, lærer, ingen børn. Knud og Signe Nielsen fik 11 oldebørn. Et tredje barn af A.P. Nielsen var Karen, født Nielsen, læge i Asnæs; hun og hendes ægtefælle er døde.

C. J. Kjærsgaard, fot. 1998,
pens. landsdommer, født 1932.

